

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 3ης Δεκεμβρίου 2019*

«Ντάμπινγκ – Εισαγωγές πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Κίνας και Ταϊβάν – Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/1429 – Άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 [νυν άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036] – Άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1225/2009 [νυν άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2016/1036] – Υπολογισμός της κανονικής αξίας – Υπολογισμός του κόστους παραγωγής – Πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος που προορίζεται για κατανάλωση στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής»

Στην υπόθεση T-607/15,

Yieh United Steel Corp., με έδρα το Kaohsiung City (Ταϊβάν), εκπροσωπούμενη από τον D. Luff, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον J.-F. Brakeland και την A. Demeneix,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL, με έδρα το Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τον J. Killick, την G. Forwood και την C. Van Haute, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1429 της Επιτροπής, της 26ης Αυγούστου 2015, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2015, L 224, σ. 10),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Buttigieg (εισηγητή), προεδρεύοντα, B. Berke και M. J. Costeira, δικαστές,

γραμματέας: S. Bukšek Tomas, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 18ης Ιουνίου 2019,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα, Yieh United Steel Corp., είναι εταιρία με έδρα την Ταϊβάν και δραστηριοποιείται, μεταξύ άλλων, στην κατασκευή και τη διανομή πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα (στο εξής: οικείο προϊόν).
- 2 Για την κατασκευή του οικείου προϊόντος, η προσφεύγουσα χρησιμοποιεί ως πρώτη ύλη ρόλους θερμής έλασης τους οποίους είτε παράγει η ίδια είτε αγοράζει από τη Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd (στο εξής: LISCO), εταιρία συνδεδεμένη με αυτήν, η οποία εδρεύει στην Κίνα και κατασκευάζει ρόλους θερμής έλασης. Το οικείο προϊόν πωλείται από την προσφεύγουσα σε πελάτες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε πελάτες στην εγχώρια αγορά, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται ανεξάρτητοι παραγωγοί και διανομείς επόμενων σταδίων του οικείου προϊόντος και ο συνδεδεμένος με αυτήν παραγωγός επόμενων σταδίων, η εταιρία Yieh Mau.
- 3 Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε στις 13 Μαΐου 2014 η Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL (στο εξής: Eurofer), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε στις 26 Ιουνίου 2014 ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με εισαγωγές πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2014, C 196, σ. 9), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [(ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22), ο οποίος αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21), στο εξής: βασικός κανονισμός].
- 4 Η έρευνα για το ντάμπινγκ και τη ζημία κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου έως την 31η Δεκεμβρίου 2013 (στο εξής: περίοδος έρευνας). Η εξέταση των κρίσιμων για την εκτίμηση της ζημίας τάσεων κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2010 έως την 31η Δεκεμβρίου 2013.
- 5 Στις 22 Σεπτεμβρίου 2014 η προσφεύγουσα και οι συνδεδεμένες με αυτήν εταιρίες υπέβαλαν τις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ της Επιτροπής. Από τις 17 έως τις 20 Νοεμβρίου 2014 πραγματοποιήθηκε επιτόπια επαλήθευση στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας στην Ταϊβάν.
- 6 Στις 24 Μαρτίου 2015 η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/501, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2015, L 79, σ. 23, στο εξής: προσωρινός κανονισμός). Με τον προσωρινό κανονισμό επιβλήθηκε προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ ύψους 10,9 % επί του οικείου προϊόντος της προσφεύγουσας.
- 7 Με έγγραφο της 25ης Μαρτίου 2015, η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα τα προσωρινά συμπεράσματά της όπου εξετίθεντο οι εκτιμήσεις και τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά βάσει των οποίων είχε αποφασισθεί η επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ (στο εξής: προσωρινά συμπεράσματα).

- 8 Στα προσωρινά συμπεράσματα, η Επιτροπή ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι δεν δέχθηκε να αφαιρέσει την αξία του ανακυκλωμένου παλαιοσιδήρου από το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος και ότι δεν έλαβε υπόψη, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, ορισμένες πωλήσεις της προσφεύγουσας στη χώρα εξαγωγής.
- 9 Στις 20 Απριλίου 2015 η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των προσωρινών συμπερασμάτων.
- 10 Στις 23 Ιουνίου 2015 η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα τα οριστικά συμπεράσματά της. Στις 3 Ιουλίου 2015 η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των εν λόγω συμπερασμάτων.
- 11 Στις 26 Αυγούστου 2015 η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1429 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ταϊβάν (ΕΕ 2015, L 224, σ. 10, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), με τον οποίο τροποποιήθηκε ο προσωρινός κανονισμός και επιβλήθηκε δασμός αντιντάμπινγκ ύψους 6,8 % επί των εισαγωγών στην Ένωση του οικείου προϊόντος που κατασκευάζεται, μεταξύ άλλων, και από την προσφεύγουσα.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Οκτωβρίου 2015, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 13 Με απόφαση της 23ης Δεκεμβρίου 2015, η υπόθεση ανατέθηκε στο πρώτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου.
- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Μαρτίου 2016, η Eurofer ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Απριλίου 2016, η προσφεύγουσα ζήτησε να τύχουν εμπιστευτικής μεταχειρίσεως έναντι της Eurofer, σε περίπτωση που της επιτρεπόταν να παρέμβει, ορισμένες πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στο δικόγραφο της προσφυγής, στο υπόμνημα αντικρούσεως και στο υπόμνημα απαντήσεως. Επισύναψε στην αίτησή της μια μη εμπιστευτική μορφή των εν λόγω υπομνημάτων.
- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Μαΐου 2016, η Επιτροπή ζήτησε να τύχουν εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ορισμένες πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στο υπόμνημα ανταπαντήσεως και επισύναψε στην αίτησή της μια μη εμπιστευτική μορφή του υπομνήματος ανταπαντήσεως.
- 17 Με διάταξη της 20ής Ιουλίου 2016, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε δεκτή την παρέμβαση της Eurofer. Δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 144, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα και η Επιτροπή ζήτησαν την εμπιστευτική μεταχείριση ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στα υπομνήματα που μνημονεύθηκαν στις σκέψεις 15 και 16 ανωτέρω, η εν λόγω διάταξη όρισε προσωρινώς να κοινοποιηθούν στην παρεμβαίνουσα μόνον οι μη εμπιστευτικές μορφές των εν λόγω υπομνημάτων της προσφεύγουσας και της Επιτροπής, εν αναμονή ενδεχομένων παρατηρήσεων της παρεμβαίνουσας επί της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.
- 18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Αυγούστου 2016, η προσφεύγουσα ζήτησε να τύχουν εμπιστευτικής μεταχειρίσεως έναντι της παρεμβαίνουσας ορισμένες πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στο υπόμνημα ανταπαντήσεως και επισύναψε στην αίτησή της μια μη εμπιστευτική ενοποιημένη μορφή του υπομνήματος ανταπαντήσεως.

- 19 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Σεπτεμβρίου 2016, η παρεμβαίνουσα ζήτησε να απορριφθεί εν μέρει η αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως του δικογράφου της προσφυγής, του υπομνήματος αντικρούσεως και του υπομνήματος απαντήσεως.
- 20 Με απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2016, η υπόθεση ανατέθηκε στο δεύτερο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Ιανουαρίου 2017, η προσφεύγουσα ζήτησε να τύχουν εμπιστευτικής μεταχειρίσεως έναντι της παρεμβαίνουσας ορισμένες πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος παρεμβάσεως και επισύναψε στην αίτησή της μια μη εμπιστευτική μορφή των εν λόγω παρατηρήσεων.
- 22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Απριλίου 2017, η παρεμβαίνουσα ζήτησε να απορριφθεί εν μέρει η αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως των παρατηρήσεων της προσφεύγουσας επί του υπομνήματος παρεμβάσεως.
- 23 Με διάταξη της 27ης Σεπτεμβρίου 2017, Yieh United Steel κατά Επιτροπής (T-607/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:698), ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε εν μέρει δεκτές τις αιτήσεις της προσφεύγουσας και της Επιτροπής περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.
- 24 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Μαρτίου 2018, η προσφεύγουσα ζήτησε να τύχουν εμπιστευτικής μεταχειρίσεως έναντι της παρεμβαίνουσας ορισμένες πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στις παρατηρήσεις της επί του συμπληρωματικού υπομνήματος παρεμβάσεως και επισύναψε στην αίτησή της μια μη εμπιστευτική μορφή των εν λόγω παρατηρήσεων.
- 25 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Μαΐου 2018, η προσφεύγουσα ζήτησε να αναπτύξει προφορικώς τις παρατηρήσεις της.
- 26 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού καθόσον την αφορούν·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 27 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 28 Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται, αντιστοίχως, από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 3 και 5, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρου 2, παράγραφοι 3 και 5, του κανονισμού 2016/1036) και από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2016/1036).

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 3 και 5, του βασικού κανονισμού και κατάχρηση εξουσίας

- 29 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, αρνούμενη να κάνει δεκτό το αίτημά της να αφαιρεθεί η αξία του ανακυκλωμένου παλαιοσιδήρου από το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή αρνήθηκε αδικαιολογήτως να εξετάσει τα λογιστικά βιβλία της, καθώς και τη μέθοδό της κατανομής των εξόδων, το δε σφάλμα υπολογισμού που διέπραξε δεν καλύπτεται από την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει. Η άρνηση αυτή είχε ως συνέπεια την αύξηση του κόστους παραγωγής της, καθώς και αύξηση της αναλογίας των ειδών προϊόντων ως προς τα οποία κατασκευάστηκε η κανονική αξία, λόγω πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν σε τιμές χαμηλότερες του κόστους παραγωγής, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα μια συνολικά υψηλότερη κανονική αξία.
- 30 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, καθότι δεν έλαβε υπόψη τα λογιστικά βιβλία της, καθώς και τη μέθοδο κατανομής του κόστους την οποία εφάρμοσε η προσφεύγουσα στις απώλειες ρόλων θερμής έλασης που διαπιστώθηκαν κατά την κατασκευή του οικείου προϊόντος.
- 31 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, συμπεριέλαβε την απώλεια παραγωγής στον υπολογισμό του κόστους παραγωγής του οικείου προϊόντος που υποβλήθηκε στην Επιτροπή. Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι, στις παρατηρήσεις της επί των προσωρινών συμπερασμάτων της 20ής Απριλίου 2015, εξέθεσε, βάσει των λογιστικών στοιχείων που παρέθεσε στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο, ότι είχε συμπεριλάβει προσηκόντως στον πίνακα του κόστους παραγωγής κάθε απώλεια παραγωγής σε όλα τα στάδια της παραγωγής όσον αφορά τόσο τους ρόλους που παρήγαγε η ίδια όσο και εκείνους που αγόρασε από τον συνδεδεμένο με αυτήν προμηθευτή της, τη LISCO. Η εφαρμοσθείσα μέθοδος συνίστατο στον καθορισμό «απωλείας παραγωγής ανά μονάδα», υπό μορφή αναλογίας, για τις πρώτες ύλες που χρησιμοποιήθηκαν σε όλα τα στάδια παραγωγής, η οποία καταλογιζόταν όχι στο κόστος των υλικών, αλλά στο κόστος παραγωγής του επόμενου σταδίου παραγωγής, που αποκαλείται «κόστος μετατροπής». Η απώλεια παραγωγής υπολογιζόταν δηλαδή λογιστικώς όχι ως κόστος των υλικών αλλά ως κόστος μετατροπής. Η εν λόγω μέθοδος κατανομής του κόστους παραγωγής, που αποκαλείται «Σύστημα κοστολογήσεως κατά φάση», αποτελεί λογιστική τεχνική που είναι ευρέως γνωστή και αποδεκτή, παγκοσμίως και στην Ταϊβάν, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, την οποία η προσφεύγουσα εξήγησε στην Επιτροπή τόσο κατά την επιτόπια επαλήθευση όσο και στις παρατηρήσεις της επί των προσωρινών συμπερασμάτων.
- 32 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, μη λαμβάνοντας υπόψη τα επαληθευμένα στοιχεία και τη μέθοδο κατανομής του κόστους της προσφεύγουσας, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο η προσφεύγουσα υπολόγισε λογιστικώς την απώλεια παραγωγής στο κόστος παραγωγής της, κατέληξε σε προδήλως εσφαλμένο συμπέρασμα όσον αφορά την απώλεια παραγωγής.
- 33 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι πρέπει να υπάρχει ισορροπία μεταξύ της υποχρεώσεως της Επιτροπής να διεξάγει εγκαίρως την έρευνα και του νομίμου δικαιώματος των επιχειρηματιών να λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά στοιχεία τους κατά τη διάρκεια μιας ουδέτερης και αντικειμενικής έρευνας, και ότι η αρμόδια για την έρευνα αρχή πρέπει να χρησιμοποιεί το σύστημα λογιστικού υπολογισμού του κόστους του οικείου παραγωγού όταν αυτό αντικατοπτρίζει «καταλλήλως και επαρκώς» τα έξοδα στα οποία ο τελευταίος υποβλήθηκε για την παραγωγή του υπό εξέταση προϊόντος.
- 34 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι τα λογιστικά έγγραφα που επικαλείται η προσφεύγουσα αποτέλεσαν αντικείμενο οικονομικού ελέγχου και ότι η τελευταία χρησιμοποιεί κατά κανόνα τη μέθοδο κατανομής του κόστους που αποκαλείται «Σύστημα κοστολογήσεως κατά φάση». Η Επιτροπή δεν απέδειξε υπό ποια έννοια τα συνδεόμενα με την παραγωγή και την πώληση του οικείου προϊόντος έξοδα δεν αποτυπώνονται κατά τρόπο εύλογο στα λογιστικά βιβλία, αλλά

περιορίζεται στη διατύπωση αμφιβολιών ως προς το ότι η μέθοδος αυτή ενδεχομένως δεν αποτυπώνει εν προκειμένω την πραγματική αξία κάθε στοιχείου του κόστους. Οι αμφιβολίες αυτές, όμως, οφείλονται σε ακατάλληλη μέθοδο υπολογισμού και στην αντιφατική χρήση των λογιστικών στοιχείων της προσφεύγουσας από την Επιτροπή, η οποία δεν αποδεικνύει γιατί η εναλλακτική μέθοδος που η ίδια χρησιμοποίησε είναι πιο αξιόπιστη και αποτυπώνει καλύτερα την πραγματική αξία κάθε στοιχείου του κόστους, κατά παράβαση επομένως του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

- 35 Η προσφεύγουσα διατείνεται ειδικότερα ότι η Επιτροπή, στα προσωρινά και στα οριστικά συμπεράσματά της καθώς και στον προσβαλλόμενο κανονισμό, ανέφερε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε ενσωματώσει λογιστικώς την απώλεια παραγωγής των αγορασθέντων από τη LISCO ρόλων θερμής έλασης στο κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος, συμπεράσμα το οποίο συνιστά, αυτό καθαυτό, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών. Επιπλέον, οι επεξηγήσεις που παρέθεσε η Επιτροπή στα προσωρινά συμπεράσματα, στα οριστικά συμπεράσματα και στον προσβαλλόμενο κανονισμό είναι επίσης προδήλως μεροληπτικές και εσφαλμένες.
- 36 Επ' αυτού, η προσφεύγουσα παρατηρεί, κατ' αρχάς, ότι η μέθοδος υπολογισμού που χρησιμοποίησε η Επιτροπή στα προσωρινά συμπεράσματα για να υπολογίσει τον όγκο των ρόλων θερμής έλασης που καταναλώθηκαν για την κατασκευή του οικείου προϊόντος, μέθοδος κατά την οποία ο όγκος αυτός ισούται προς το συνολικό κόστος των πρώτων υλών ανά αγορασθέν ρόλο θερμής έλασης που μεταφέρεται στο κόστος αγοράς ρόλων θερμής έλασης, δεν είναι η προσήκουσα λαμβανομένης υπόψη της μεθόδου της προσφεύγουσας για τον λογιστικό υπολογισμό του κόστους. Η ανωτέρω διαπίστωση αναιρεί το εσφαλμένο συμπέρασμα της Επιτροπής ότι ο όγκος των καταναλωθέντων ρόλων θερμής έλασης είναι ίσος με τον όγκο παραγωγής του οικείου προϊόντος, ενώ ο όγκος των καταναλωθεισών πρώτων υλών θα έπρεπε να είναι υψηλότερος από εκείνον του οικείου προϊόντος εφόσον η απώλεια παραγωγής είχε υπολογισθεί λογιστικά ορθώς.
- 37 Περαιτέρω, η αιτιολογία που παρέθεσε η Επιτροπή στα οριστικά συμπεράσματα είναι επίσης εσφαλμένη. Πρώτον, κατά την ανακοίνωση των προσωρινών συμπερασμάτων, η Επιτροπή γνώριζε όλες τις πληροφορίες που παρέθεσε η προσφεύγουσα εκθέτοντας τη μέθοδό της λογιστικού υπολογισμού, καθότι όλες οι κατανομές του κόστους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που συνδέονται με την απώλεια παραγωγής, προέκυπταν σαφώς από τον πίνακα του κόστους παραγωγής που η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει ήδη με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο αντντάμπινγκ, ήτοι τον πίνακα του εγγράφου 54 που επισυνάφθηκε στο ερωτηματολόγιο. Με την απάντησή της στα προσωρινά συμπεράσματα, η προσφεύγουσα προσκόμισε επίσης νέο φύλλο εργασίας, το οποίο περιείχε ανάλυση του κόστους μετατροπής, ώστε να καταδειχθεί η απώλεια παραγωγής, και είχε καταρτισθεί αποκλειστικά βάσει των στοιχείων που περιλαμβάνονταν στα προσωρινά συμπεράσματα.
- 38 Δεύτερον, η απώλεια παραγωγής ανά μονάδα, την οποία χρησιμοποίησε για τον λογιστικό υπολογισμό του κόστους μετατροπής, εφαρμόσθηκε ως αξία σε όλα τα στοιχεία του κόστους μετατροπής, συμπεριλαμβανομένων των γενικών εξόδων, διασφαλίζοντας επομένως προσηκόντως ότι όλα τα έξοδα που συνδέονταν με την απώλεια παραγωγής, συμπεριλαμβανομένης της απώλειας που συνεπάγονται τα γενικά έξοδα για την παραγωγή του «χαμένου» υλικού, είχαν καταχωριστεί ορθώς στο σύστημά της λογιστικού υπολογισμού των εξόδων.
- 39 Τρίτον, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η Επιτροπή, το κόστος των πρώτων υλών που συμπεριλήφθηκε στην απώλεια παραγωγής δεν είναι χαμηλότερο του ποσού που ζητήθηκε για αφαίρεση του παλαιοσιδήρου, πράγμα που προκύπτει από το επεξηγηματικό φύλλο υπολογισμού της προσφεύγουσας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 37 ανωτέρω. Επομένως, η Επιτροπή παρέλειψε προδήλως να λάβει υπόψη τα πραγματικά στοιχεία και τη μέθοδο λογιστικού υπολογισμού του κόστους της προσφεύγουσας όσον αφορά την απώλεια παραγωγής. Στα ανωτέρω προστίθεται το γεγονός ότι, εάν η Επιτροπή είχε λάβει ορθώς υπόψη τα παρασχεθέντα στοιχεία και αν είχε

ακολουθήσει τη μέθοδο που η ίδια είχε χρησιμοποιήσει στα προσωρινά συμπεράσματά της για τον προσδιορισμό της κατανάλωσης πρώτων υλών, θα ήταν σε θέση να καθορίσει την πραγματική «ποσότητα» πρώτων υλών που καταναλώθηκαν για την παραγωγή του οικείου προϊόντος.

- 40 Τέλος, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, η Επιτροπή, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει στην αιτιολογική σκέψη 61 του προσβαλλόμενου κανονισμού, μπορούσε εύκολα να υπολογίσει την πραγματική «ποσότητα» ρόλων θερμής έλασης που καταναλώθηκαν για την παραγωγή του οικείου προϊόντος με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, χρησιμοποιώντας τη μέθοδο που η ίδια είχε εφαρμόσει στο προσωρινό στάδιο.
- 41 Η προσφεύγουσα αντικρούει επίσης την αιτίαση της Επιτροπής ότι παρέσχε «αποσπασματικές και ασαφείς» πληροφορίες σχετικά με το κόστος παραγωγής κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας και μετά την επιτόπια επαλήθευση. Η προσφεύγουσα παρατηρεί επ' αυτού ότι με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο απάντησε σε όλα τα σημεία, ότι, στη συνέχεια, συμμορφώθηκε εμπροθέσμως προς όλα τα αιτήματα της Επιτροπής, πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την επιτόπια επαλήθευση, ότι εξήγησε για ποιο λόγο το κόστος παραγωγής είχε μεταβληθεί όταν διαβίβασε, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, τον δεύτερο πίνακα του κόστους παραγωγής, ότι απάντησε στο σύνολο του συμπληρωματικού ερωτηματολογίου της Επιτροπής, που διαβιβάστηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2015, μετά την επιτόπια επαλήθευση, και ότι εξήγησε εκ νέου τη μέθοδο κατανομής του κόστους με τις παρατηρήσεις της επί των προσωρινών συμπερασμάτων όπου αναφέρθηκε, για πρώτη φορά, ότι δεν θα γινόταν δεκτή η αφαίρεση του παλαιοσιδήρου. Η μέθοδος αυτή καθιστά άσκοπη κάθε πληροφορία σχετικά με τις ποσότητες των ρόλων θερμής έλασης. Ωστόσο, η πληροφορία αυτή ήταν στη διάθεση της Επιτροπής.
- 42 Επιπλέον, ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι δεν διέθετε επαρκή στοιχεία σχετικά με τις «ποσότητες» ρόλων θερμής έλασης που καταναλώθηκαν για την κατασκευή του οικείου προϊόντος, «τα οποία είναι αναγκαία για την εξακρίβωση των ισχυρισμών [της προσφεύγουσας]», είναι επομένως επίσης εσφαλμένος.
- 43 Πρώτον, οι πληροφορίες σχετικά με τις ποσότητες «μαύρων» ρόλων, ήτοι εκείνων που αγοράστηκαν και χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή του οικείου προϊόντος, παρασχέθηκαν με το έγγραφο 56 που επισυνάφθηκε στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο, η δε προσφεύγουσα σημείωσε στον πίνακα του εγγράφου 6 που φέρει τον τίτλο «Συμφωνία των πωλήσεων» (φύλλο με τίτλο «Αναγνώριση ανά είδος προϊόντος»), που καταρτίστηκε μετά την επαλήθευση, την ποσότητα των «μαύρων» ρόλων που πωλήθηκαν –και είχαν παραχθεί όλοι εσωτερικά– οπότε η Επιτροπή μπορούσε να πληροφορηθεί την ποσότητα «μαύρων» ρόλων που αγοράστηκαν και καταναλώθηκαν για την κατασκευή του οικείου προϊόντος μέσω ενός αρκετά απλού υπολογισμού και, ως εκ τούτου, οι σχετικές με τον όγκο αναγκαίες πληροφορίες παρασχέθηκαν κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Η προσφεύγουσα προέβη επίσης σε σαφή διάκριση μεταξύ των «μαύρων» και των «λευκών» (ή «υπ' αριθ. 1») ρόλων που αγοράστηκαν και πωλήθηκαν. Δεύτερον, η προσφεύγουσα απαντούσε διαρκώς στις ερωτήσεις της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της έρευνας, στη δε απάντηση στο ερωτηματολόγιο δεν ζητήθηκαν ειδικές πληροφορίες σχετικά με τις ποσότητες ρόλων θερμής έλασης που αγοράστηκαν και καταναλώθηκαν για την κατασκευή του οικείου προϊόντος, παρότι το έγγραφο 56 που επισυνάφθηκε στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο παρέχει πληροφορίες σχετικά με την ποσότητα των «μαύρων» ρόλων. Κατά τη διάρκεια της επαληθεύσεως, η προσφεύγουσα παρέσχε επίσης πληροφορίες σχετικά με την ποσότητα «μαύρων» ρόλων που πωλήθηκαν κατόπιν πρόσθετης επεξεργασίας (πίνακας του εγγράφου 6 «Συμφωνία των πωλήσεων»), πράγμα που κατέστησε δυνατό τον προσδιορισμό της ποσότητας των «μαύρων» ρόλων που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή επόμενου σταδίου. Μετά την επαλήθευση, η Επιτροπή διαβίβασε συμπληρωματικό ερωτηματολόγιο με το οποίο δεν ζητούσε πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τις ποσότητες ρόλων θερμής έλασης που αγοράστηκαν ή καταναλώθηκαν. Τρίτον, οι πληροφορίες σχετικά με τον όγκο των αγορασθέντων ρόλων θερμής έλασης δεν ασκούσαν επιρροή εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε ούτως ή άλλως αποφασίσει να μη λάβει υπόψη το κόστος των αγορών αυτών και να το αντικαταστήσει με το κόστος των ρόλων θερμής έλασης που παρήχθησαν εσωτερικά.

- 44 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι όλες οι πληροφορίες και όλα τα έγγραφα που παρέσχε στην Επιτροπή μετά την επιτόπια επαλήθευση κατόπιν αιτήσεως της τελευταίας, καθώς και με τις παρατηρήσεις της επί των συμπερασμάτων της τελευταίας, στηρίζονταν σε στοιχεία και σε πίνακες που η Επιτροπή είχε λάβει πριν από την επιτόπια επαλήθευση ή τα οποία είχε η ίδια καταρτίσει και δεν απαιτούσαν πραγματική επαλήθευση.
- 45 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσκομίσει έγγραφο το οποίο πιστοποιεί ότι ζήτησε σαφώς από την προσφεύγουσα να της παράσχει τα στοιχεία που δήθεν έλειπαν σχετικά με τον όγκο των ρόλων θερμής έλασης που αγοράστηκαν και καταναλώθηκαν και ότι η προσφεύγουσα αρνήθηκε να της τα διαβιβάσει, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα πληροφορήθηκε στην πραγματικότητα, για πρώτη φορά, με το έγγραφο των οριστικών συμπερασμάτων ότι η Επιτροπή προβληματιζόταν όσον αφορά την πραγματική ποσότητα πρώτων υλών που καταναλώθηκαν για την κατασκευή του οικείου προϊόντος.
- 46 Η προσφεύγουσα παρατηρεί γενικότερα ότι η Επιτροπή ουδέποτε ζήτησε επισήμως πληροφορίες σχετικά με τις ποσότητες, ότι το ζήτημα αυτό δεν περιλαμβανόταν ούτε στο τυποποιημένο ερωτηματολόγιο ούτε στο συμπληρωματικό ερωτηματολόγιο, ότι η Επιτροπή έθιξε το ζήτημα αυτό μία μόνο φορά κατά τη διάρκεια της επαληθεύσεως, ότι η προσφεύγουσα παρέσχε τις πληροφορίες σχετικά με τις ποσότητες στις οποίες αναφέρεται το επισυναφθέν στο ερωτηματολόγιο έγγραφο 56, ότι η Επιτροπή, ωστόσο, ουδέποτε επανήλθε στο ζήτημα αυτό όταν, κατά τη διάρκεια της επαληθεύσεως, πρότεινε, και τελικώς επέλεξε, να αντικαταστήσει το κόστος των ρόλων θερμής έλασης που αγοράστηκαν με εκείνο των ρόλων θερμής έλασης που παρήχθησαν εσωτερικά και ότι, μετά την επαλήθευση, η Επιτροπή ζήτησε μόνον να της προσκομισθεί νέος πίνακας του κόστους παραγωγής στον οποίο το κόστος των αγορασθέντων ρόλων θα αντικαθίστατο από εκείνο των ρόλων που παρήχθησαν εσωτερικά.
- 47 Εν κατακλείδι, οι ισχυρισμοί της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε επαρκή στοιχεία ή παρέβη το καθήκον συνεργασίας που υπέχει δεν ευσταθούν και δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την άρνησή της να δεχθεί τα λογιστικά έγγραφά της και τη συνήθη μέθοδο κατανομής του κόστους που αυτή εφαρμόζε, πράγμα που συνιστά σαφή παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.
- 48 Κατά δεύτερον, λόγω της προμνησθείσας παραβάσεως, η Επιτροπή κατέληξε στο προδήλως εσφαλμένο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν είχε ενσωματώσει πλήρως την απώλεια παραγωγής των αγορασθέντων ρόλων θερμής έλασης στο κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος, με αποτέλεσμα η Επιτροπή, επίσης εσφαλμένως, να αρνηθεί την αφαίρεση του ανακυκλωμένου παλαιοσιδήρου από το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος, με συνέπεια την τεχνητή διόγκωση της κανονικής αξίας κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.
- 49 Συναφώς, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, εφόσον, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η υπό εξέταση κατάσταση εμπίπτει στο άρθρο 2, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 2, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036), το οποίο παρέχει διευκρινίσεις επί της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, η παράγραφος αυτή είναι οπωσδήποτε κρίσιμη. Επιπλέον, η παράγραφος αυτή, καθόσον δίνει έμφαση στις τιμές που είναι «τεχνητά χαμηλές», αφορά σαφώς τις πωλήσεις που φέρονται να πραγματοποιούνται με ζημία. Τέλος, μόνον το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προβλέπει τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, το δε σφάλμα υπολογισμού της Επιτροπής, που αυξάνει τεχνητά την κανονική αξία, συνιστά παράβαση του άρθρου αυτού.
- 50 Κατά τρίτον, αρνούμενη την αφαίρεση του ανακυκλωμένου παλαιοσιδήρου, η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας κατά το μέτρο που χρησιμοποίησε την κανονιστική ρύθμιση περί αντιντάμπινγκ για να προστατεύσει τη βιομηχανία της Ένωσης πέραν της κατόπιν διαπραγματεύσεως ισορροπίας στην οποία κατέληξε ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (ΠΟΕ) για το οικείο προϊόν.
- 51 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

- 52 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως το Δικαστήριο έχει υπογραμμίσει, ο καθορισμός της κανονικής αξίας ενός προϊόντος αποτελεί ένα από τα ουσιώδη βήματα για να αποδειχθεί ενδεχόμενη ύπαρξη ντάμπινγκ. Συναφώς, τόσο από το γράμμα όσο και από την οικονομία του άρθρου 2, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρου 2, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036) προκύπτει ότι, κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας, πρέπει να λαμβάνεται κατ' αρχήν υπόψη κατά προτεραιότητα η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων τιμή. Συγκεκριμένα, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρου 2, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036), παρέκκλιση από την αρχή αυτή επιτρέπεται μόνον όταν δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία πώληση ομοειδούς προϊόντος στο πλαίσιο «συνήθων εμπορικών πράξεων» ή όταν οι πωλήσεις αυτές είναι ανεπαρκείς ή δεν επιτρέπουν έγκυρη σύγκριση. Οι παρεκκλίσεις αυτές από τη μέθοδο καθορισμού της κανονικής αξίας βάσει πραγματικών τιμών έχουν εξαντλητικό χαρακτήρα (βλ. απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2014, Συμβούλιο κατά Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, σκέψεις 20 και 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 53 Το Δικαστήριο έχει επίσης επισημάνει ότι ο σκοπός της έννοιας της συνήθους εμπορικής πράξεως έγκειται στο να διασφαλίζεται ότι η κανονική αξία ενός προϊόντος είναι κατά το δυνατόν εγγύτερη προς την κανονική τιμή του ομοειδούς προϊόντος στην εγχώρια αγορά του εξαγωγέα. Εάν μια πώληση πραγματοποιείται υπό όρους και προϋποθέσεις που δεν ανταποκρίνονται στην εμπορική πρακτική για τις πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος στην αγορά αυτή κατά τον κρίσιμο για τον προσδιορισμό της υπάρξεως ή όχι του ντάμπινγκ χρόνο, δεν αποτελεί την πρόσφορη βάση για τον προσδιορισμό της κανονικής τιμής του ομοειδούς προϊόντος στην εν λόγω αγορά (απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2014, Συμβούλιο κατά Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, σκέψη 28).
- 54 Ωστόσο, ούτε η Συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (GATT) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ), η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3), ούτε ο βασικός κανονισμός περιέχει ορισμό της έννοιας των «συνήθων εμπορικών πράξεων». Βεβαίως, στο άρθρο 2 ο βασικός κανονισμός προβλέπει ρητώς δύο κατηγορίες πωλήσεων οι οποίες, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, δεν μπορούν να συνιστούν συνήθεις εμπορικές πράξεις. Πρώτον, το άρθρο 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 2, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036), διευκρινίζει ότι οι τιμές που εφαρμόζονται μεταξύ μερών που φαίνεται ότι συνδέονται μεταξύ τους ή έχουν συνάψει μεταξύ τους συμψηφιστικό διακανονισμό είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι αντιστοιχούν σε συνήθεις εμπορικές πράξεις και να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας μόνον εφόσον διαπιστώνεται, κατ' εξαίρεση, ότι οι τιμές αυτές δεν επηρεάζονται από τη μεταξύ των μερών σχέση (βλ. απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2014, Συμβούλιο κατά Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, σκέψη 23 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Δεύτερον, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 2, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036), μπορεί να θεωρηθεί ότι οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής ή οι εξαγωγικές πωλήσεις προς τρίτη χώρα σε τιμές χαμηλότερες από το κόστος παραγωγής ανά μονάδα δεν πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων μόνον εφόσον αποδεικνύεται ότι οι πωλήσεις αυτές έχουν πραγματοποιηθεί επί παρατεταμένο χρονικό διάστημα και σε σημαντικές ποσότητες και οι τιμές τους δεν επιτρέπουν την ολοσχερή κάλυψη των δαπανών μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα (βλ. απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2014, Συμβούλιο κατά Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, σκέψεις 23 και 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 55 Εντούτοις, στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού δεν περιλαμβάνεται εξαντλητικός κατάλογος των μεθόδων βάσει των οποίων μπορεί να προσδιορισθεί αν οι τιμές που εφαρμόζονται αντιστοιχούν σε συνήθεις εμπορικές πράξεις. Συναφώς, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι η έννοια των συνήθων εμπορικών πράξεων αφορά τον χαρακτήρα των πωλήσεων αυτών καθαυτές. Σκοπό έχει να αποκλείσει από τη διαδικασία του καθορισμού της κανονικής αξίας τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά δεν πραγματοποιούνται κατά τους συνήθεις εμπορικούς όρους, ιδίως όταν ένα

προϊόν πωλείται σε τιμή κάτω του κόστους παραγωγής ή όταν πραγματοποιούνται συναλλαγές μεταξύ συνδεδεμένων με ορισμένη σχέση μερών ή μεταξύ μερών που έχουν συνάψει κάποιον αντισταθμιστικό διακανονισμό (βλ. απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2014, Συμβούλιο κατά Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 56 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι, για να συγκρίνει την κανονική αξία του οικείου προϊόντος με τις τιμές εξαγωγής του προϊόντος αυτού, η Επιτροπή χρησιμοποίησε στο πλαίσιο της έρευνας 784 τύπους του οικείου προϊόντος οι οποίοι κατασκευάζονται από την προσφεύγουσα και προσδιορίζονται από αριθμούς ελέγχου προϊόντων. Η Επιτροπή ανέφερε ότι, για 21 τύπους προϊόντων, ο όγκος των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά ήταν χαμηλότερος του 5 % των εξαγωγών προς την Ένωση, οπότε οι εγχώριες πωλήσεις δεν ήταν αντιπροσωπευτικές κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Επιπλέον, το συμπέρασμα της Επιτροπής, για ένα μικρό μέρος των εγχώριων πωλήσεων της προσφεύγουσας, ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η τιμή πώλησής ήταν χαμηλότερη του κόστους παραγωγής κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού είναι αποτέλεσμα της απορρίψεως από την Επιτροπή του αιτήματος περί αφαιρέσεως του ανακυκλωμένου παλαιοσιδήρου, αιτήματος το οποίο η προσφεύγουσα είχε διατυπώσει στον πίνακα του εγγράφου 54 που επισυνάφθηκε στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ.
- 57 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 30, 48 και 50 ανωτέρω, η προσφεύγουσα διατείνεται, προς στήριξη του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, ότι η Επιτροπή, αρνούμενη να αφαιρέσει την αξία του ανακυκλωμένου παλαιοσιδήρου από το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος, παρέβη το άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 5, του βασικού κανονισμού και ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.
- 58 Όσον αφορά, πρώτον, την προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη διάταξη αυτή, όταν δεν υπάρχουν πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων ή όταν αυτές δεν είναι επαρκείς ή όταν οι πωλήσεις αυτές δεν επιτρέπουν τη διεξαγωγή ορθής σύγκρισης εξαιτίας των ειδικών συνθηκών που επικρατούν στην αγορά, η κανονική αξία του ομοειδούς προϊόντος υπολογίζεται με βάση το κόστος παραγωγής στη χώρα καταγωγής συν ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα γενικά και διοικητικά έξοδα και τα κέρδη ή με βάση τις τιμές εξαγωγής, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, προς μια κατάλληλη τρίτη χώρα, υπό την προϋπόθεση ότι οι τιμές αυτές είναι αντιπροσωπευτικές. Η ίδια αυτή διάταξη διευκρινίζει ότι ιδιαίτερη κατάσταση στην αγορά για το υπό εξέταση προϊόν, κατά την έννοια της προηγούμενης περιόδου, θεωρείται ότι επικρατεί όταν, μεταξύ άλλων, οι τιμές είναι τεχνητά χαμηλές, όταν ασκείται σημαντικό αντισταθμιστικό εμπόριο ή όταν υπάρχουν εργασίες μεταποιήσεως μη εμπορικού χαρακτήρα (απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, PT Musim Mas κατά Συμβουλίου, T-80/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:504, σκέψη 64).
- 59 Εξάλλου, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 52 έως 55 ανωτέρω, η έννοια των συνήθων εμπορικών πράξεων του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αποσκοπεί στον αποκλεισμό, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, των περιπτώσεων όπου οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά δεν πραγματοποιούνται κατά τους συνήθεις εμπορικούς όρους, ιδίως όταν ένα προϊόν πωλείται σε τιμή χαμηλότερη του κόστους παραγωγής κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού.
- 60 Το γεγονός ότι η κανονική αξία κατασκευάστηκε, εν προκειμένω, βάσει ορισμένων μόνον εμπορικών πράξεων που δήλωσε η προσφεύγουσα δεν οφείλεται στη διαπίστωση «ιδιαίτερης καταστάσεως στην αγορά για το υπό εξέταση προϊόν» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, αντιθέτως προς ό,τι αφήνει να εννοηθεί η προσφεύγουσα, αλλά αποτελεί άμεση συνέπεια του συμπεράσματος της Επιτροπής ότι το οικείο προϊόν πωλήθηκε σε τιμές χαμηλότερες από το (πάγιο και μεταβλητό) κόστος παραγωγής ανά μονάδα, προσαυξημένες με τα έξοδα πώλησής, τα διοικητικά και λοιπά γενικά έξοδα κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, κατόπιν της απορρίψεως από την Επιτροπή του αιτήματος της προσφεύγουσας για αφαίρεση του παλαιοσιδήρου.

- 61 Ως εκ τούτου, ανεξαρτήτως της διαπιστώσεως περί παραβάσεως του άρθρου 2, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να αποδειχθεί παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, καθόσον αυτό απαριθμεί τις διάφορες καταστάσεις που καθορίζουν την υποχρέωση της αρμόδιας για την έρευνα αρχής να κατασκευάσει την κανονική αξία του οικείου προϊόντος του παραγωγού-εξαγωγέα, ούτως ώστε να ακυρωθεί ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε ειδικότερα στη σκέψη 60 ανωτέρω, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποκλείει ορισμένες εγχώριες πωλήσεις από τον καθορισμό της κανονικής αξίας για τον λόγο ότι δεν ήταν κερδοφόρες κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, ενώ, κατά τα λοιπά, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, τη μέθοδο που ακολούθησε η Επιτροπή για την κατασκευή της κανονικής αξίας, όπως αυτή εκτίθεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.
- 62 Όσον αφορά, δεύτερον, την προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, υπενθυμίζεται ότι η διαπίστωση ότι οι πωλήσεις του οικείου προϊόντος δεν ήταν κερδοφόρες κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού ήταν συνέπεια της αρνήσεως της Επιτροπής να δεχθεί, ελλείψει επαρκών αποδείξεων, το αίτημα να αφαιρεθεί από το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος η αξία του ανακυκλωμένου παλαιοσιδήρου, η οποία αντιστοιχεί στις απώλειες ρόλων θερμής έλασης κατά την παραγωγή του οικείου προϊόντος. Κατά την προσφεύγουσα, η άρνηση αυτή συνιστά παράβαση, πέραν του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, και του άρθρου 2, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού, καθόσον η Επιτροπή κακώς αρνήθηκε να λάβει υπόψη τα λογιστικά βιβλία της και τη μέθοδο της κατανομής του κόστους που εφαρμόσθηκε στις απώλειες παραγωγής.
- 63 Από το άρθρο 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036) προκύπτει ότι το κόστος παραγωγής υπολογίζεται κατ' αρχήν με βάση τα λογιστικά στοιχεία που τηρεί το μέρος σε σχέση με το οποίο διεξάγεται έρευνα, υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά ανταποκρίνονται στις γενικώς παραδεδεγμένες αρχές της λογιστικής που ισχύουν στην οικεία χώρα και ότι αποδεικνύεται ότι τα στοιχεία αυτά αντανακλούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και πώληση του υπό εξέταση προϊόντος.
- 64 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 2, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036), εάν τα προερχόμενα από το εν λόγω μέρος λογιστικά στοιχεία δεν αποτυπώνουν ευλόγως τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος, οι δαπάνες αυτές προσαρμόζονται ή καθορίζονται με βάση το κόστος άλλων παραγωγών ή εξαγωγέων στην ίδια χώρα, ή, όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμα τέτοια στοιχεία ή δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν, πάνω σε κάθε άλλη εύλογη βάση, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων από άλλες αντιπροσωπευτικές αγορές.
- 65 Το άρθρο 2, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 2, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036) προσθέτει ότι λαμβάνονται υπόψη τυχόν αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προσκομισθεί σε σχέση με το θέμα της ορθής κατανομής του κόστους, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται ότι η εκάστοτε κατανομή του κόστους ανταποκρίνεται σε πάγια πρακτική.
- 66 Από το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προκύπτει, επομένως, ότι τα λογιστικά βιβλία του υπό έρευνα μέρους συνιστούν την κατ' εξοχήν πηγή αντλήσεως πληροφοριών για τον καθορισμό του κόστους παραγωγής του οικείου προϊόντος και ότι η χρησιμοποίηση των στοιχείων που έχουν καταχωρισθεί στα εν λόγω βιβλία αποτελεί τον κανόνα, ενώ η προσαρμογή τους ή η αντικατάστασή τους από κάποια άλλη εύλογη βάση την εξαίρεση. Λαμβανόμενης υπόψη της αρχής ότι στις παρεκκλίσεις ή εξαιρέσεις από έναν γενικό κανόνα προσήκει συσταλτική ερμηνεία, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εξαίρεση που απορρέει από το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά (πρβλ. απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, PT Musim Mas κατά Συμβουλίου, T-80/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:504, σκέψεις 68, 69 και 83).

- 67 Επιπλέον, όσον αφορά το βάρος αποδείξεως της υπάρξεως στοιχείων που δικαιολογούν την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, τα θεσμικά όργανα, οσάκις φρονούν ότι πρέπει να αποστούν του κόστους παραγωγής το οποίο αναγράφεται στα λογιστικά βιβλία του υπό έρευνα μέρους, προκειμένου να το αντικαταστήσουν με κάποια άλλη τιμή που κρίνουν εύλογη, δύνανται να στηριχθούν σε αποδείξεις ή τουλάχιστον σε ενδείξεις από τις οποίες μπορεί να αποδειχθεί η συνδρομή του παράγοντα δυνάμει του οποίου πραγματοποιείται η αναπροσαρμογή (απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, PT Musim Mas κατά Συμβουλίου, T-80/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:504, σκέψη 82).
- 68 Τέλος, υπενθυμίζεται επίσης ότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζουν (βλ. απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, Dongguan Nanzha Leco Stationery κατά Συμβουλίου, T-296/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:347, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ως εκ τούτου, ο εκ μέρους του δικαστή της Ένωσης έλεγχος των εκτιμήσεων των θεσμικών οργάνων περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας, του υποστατού των περιστατικών επί των οποίων στηρίχθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή και της απουσίας πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των εν λόγω περιστατικών ή καταχρήσεως εξουσίας (βλ. αποφάσεις της 28ης Οκτωβρίου 2004, Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, T-35/01, EU:T:2004:317, σκέψεις 48 και 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 4ης Οκτωβρίου 2006, Moser Baer India κατά Συμβουλίου, T-300/03, EU:T:2006:289, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ο περιορισμένος αυτός δικαστικός έλεγχος αφορά, ειδικότερα, την επιλογή μεταξύ των αναφερομένων στον βασικό κανονισμό μεθόδων υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ και τον καθορισμό της κανονικής αξίας του προϊόντος (βλ. απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, Dongguan Nanzha Leco Stationery κατά Συμβουλίου, T-296/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:347, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 69 Υπό το πρίσμα ακριβώς των ως άνω εκτιμήσεων πρέπει να εξετασθεί αν η άρνηση της Επιτροπής να δεχθεί την αφαίρεση του ανακυκλωμένου παλαιοσιδήρου –όπως ζητήθηκε από την προσφεύγουσα– από το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος αντιβαίνει στο άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.
- 70 Κατ' αρχάς, είναι προφανές ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 66 και 67 ανωτέρω, το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού δεν υποχρέωνε την Επιτροπή να δεχθεί ανεπιφύλακτα και χωρίς να προβεί στους απαραίτητους ελέγχους τις σχετικές με το κόστος παραγωγής και την αφαίρεση του παλαιοσιδήρου πληροφορίες που περιέχονταν στα λογιστικά βιβλία της προσφεύγουσας.
- 71 Το ανωτέρω συμπέρασμα επιβεβαιώνεται με το άρθρο 6, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 6, παράγραφος 8, του κανονισμού 2016/1036), το οποίο ορίζει ότι, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 18 του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 18 του κανονισμού 2016/1036), ελέγχεται κατά το δυνατόν διεξοδικότερα η ακρίβεια των πληροφοριών που παρέχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη και επί των οποίων στηρίζονται τα συμπεράσματα (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 15ης Ιουνίου 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, σκέψη 32), τούτο δε παρά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, αφενός, ότι η αποκαλούμενη «Σύστημα κοστολογήσεως κατά φάση» μέθοδος κατανομής του κόστους, την οποία χρησιμοποίησε για τον υπολογισμό του κόστους παραγωγής του οικείου προϊόντος, ήταν ευρέως γνωστή και αποδεκτή και, αφετέρου, ότι τα λογιστικά βιβλία τηρούνταν σύμφωνα με τις γενικώς αναγνωρισμένες στην Ταϊβάν λογιστικές αρχές. Ομοίως, το άρθρο 6.6 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ προβλέπει ότι, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 6.8, οι αρχές σχηματίζουν κατά τη διάρκεια της έρευνας πεποίθηση όσον αφορά «την ακρίβεια των στοιχείων που έχουν προσκομίσει οι ενδιαφερόμενοι και τα οποία αποτελούν τη βάση των συμπερασμάτων τους». Η υποχρέωση αυτή ελέγχου αποτελεί την έκφραση, στο πλαίσιο της επιβολής μέτρων αντιντάμπινγκ, μιας γενικότερης αρχής η οποία επιβάλλει σε κάθε όργανο, παρά την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει, να προβαίνει σε ακριβή εξέταση και να στηρίζει την εκτίμησή

του σε αποδείξεις επαρκούς ποιότητας [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2014, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-643/11, EU:T:2014:1076, σκέψη 101 (μη δημοσιευθείσα)].

- 72 Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται, μεταξύ άλλων, ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036), το ερωτηματολόγιο προετοιμάζεται και διαβιβάζεται στους ενδιαφερομένους από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, προκειμένου να συλλεχθούν οι πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την έρευνα αντιντάμπινγκ, τα δε μέρη υποχρεούνται να προσκομίσουν στις εν λόγω υπηρεσίες τις πληροφορίες που θα τους επιτρέψουν να φέρουν εις πέρας την έρευνα αντιντάμπινγκ [απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, EBMA κατά Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, σκέψεις 50 και 51].
- 73 Το ως άνω συμπέρασμα επιβεβαιώνεται επίσης με το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 3, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 2016/1036), κατά το οποίο, αφενός, η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να πραγματοποιεί επιτόπιες επαληθεύσεις προκειμένου, μεταξύ άλλων, να επαληθεύει τα στοιχεία που έχουν προσκομισθεί σχετικά με το ντάμπινγκ και τη ζημία και, αφετέρου, οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις ενημερώνονται σχετικά με τον χαρακτήρα των στοιχείων που πρόκειται να επαληθευθούν και σχετικά με οποιοδήποτε επιπλέον στοιχείο που πρέπει να παρασχεθεί κατά τη διάρκεια των εν λόγω επιτόπιων επαληθεύσεων, αν και αυτό δεν σημαίνει ωστόσο ότι δεν είναι δυνατό να ζητούνται κατά τη διάρκεια της έρευνας περαιτέρω στοιχεία που κρίνονται χρήσιμα με βάση τις πληροφορίες που έχουν ήδη συγκεντρωθεί. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ειδικότερα ότι οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στα μητρώα της οικείας επιχειρήσεως πρέπει να μπορούν να αποτελούν αντικείμενο διασταυρούμενων ελέγχων.
- 74 Πράγματι, ένα από τα μέσα που διαθέτει η αρμόδια για την έρευνα αρχή για την εκπλήρωση της υποχρεώσεώς της βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού είναι οι επιτόπιες επαληθεύσεις κατ' εφαρμογή του άρθρου 16 του ίδιου κανονισμού εφόσον η εν λόγω αρχή το κρίνει σκόπιμο. Το άρθρο 6.7 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ προβλέπει ότι, «[π]ροκειμένου να ελέγξουν την ακρίβεια των προσκομισθέντων στοιχείων ή να συγκεντρώσουν λεπτομερέστερα στοιχεία, οι αρχές δύνανται να διενεργούν έρευνες στο έδαφος άλλων [κρατών] μελών, εφόσον κρίνεται απαραίτητο, υπό την προϋπόθεση ότι εξασφαλίζουν τη σχετική συγκατάθεση των εμπλεκόμενων εταιρειών, ότι ειδοποιούν σχετικά τους εκπροσώπους της κυβέρνησης του [κράτους] μέλους στο οποίο πρόκειται να διεξαχθεί έρευνα και ότι το εν λόγω [κράτος] μέλος δεν εκφράζει αντιρρήσεις για τη διεξαγωγή της έρευνας».
- 75 Όπως έχει κρίνει το Γενικό Δικαστήριο, οι απαντήσεις των μερών στο προβλεπόμενο στο άρθρο 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού ερωτηματολόγιο, καθώς και η μεταγενέστερη επιτόπια επαλήθευση στην οποία μπορεί να προβεί η Επιτροπή, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 16 του ίδιου κανονισμού, είναι ουσιώδους σημασίας για τη διεξαγωγή της διαδικασίας αντιντάμπινγκ (βλ. απόφαση της 30ής Απριλίου 2015, VTZ κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-432/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:248, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 76 Υπενθυμίζεται επίσης ότι κατά το άρθρο 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 2016/1036), «[α]ν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι ενδεχομένως άρτιες από κάθε άποψη, λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν είναι τέτοιες, ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια και υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται με τον δέοντα τρόπο και εγκαίρως, ότι είναι επαληθεύσιμες και ότι το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια». Επιπλέον, όπως προκύπτει από το άρθρο 18, παράγραφοι 3 και 6, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 18, παράγραφοι 3 και 6, του κανονισμού 2016/1036), οι πληροφορίες τις οποίες τα ενδιαφερόμενα μέρη υποχρεούνται να προσκομίσουν στην Επιτροπή πρέπει να χρησιμοποιηθούν από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης προκειμένου να συναχθούν τα συμπεράσματα της έρευνας αντιντάμπινγκ, τα ίδια δε αυτά μέρη δεν

πρέπει να παραλείπουν χρήσιμες πληροφορίες. Ο «απαραίτητος» χαρακτήρας συγκεκριμένου πληροφοριακού στοιχείου εκτιμάται κατά περίπτωση [απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, ΕΒΜΑ κατά Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, σκέψη 52].

- 77 Επιπλέον, όπως έχει επισημάνει ο δικαστής της Ένωσης, εναπόκειται ασφαλώς στην Επιτροπή, υπό την ιδιότητά της ως ερευνώσας αρχής, να διαπιστώνει την ύπαρξη ντάμπινγκ, ζημίας και αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας. Εντούτοις, στο μέτρο που καμία διάταξη του βασικού κανονισμού δεν παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να υποχρεώνει τα ενδιαφερόμενα μέρη να συμμετάσχουν στην έρευνα ή να παράσχουν πληροφορίες, το θεσμικό όργανο αυτό στηρίζεται στην οικειοθελή συνεργασία των εν λόγω μερών προκειμένου να λάβει τις απαραίτητες πληροφορίες (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 30ής Απριλίου 2015, VTZ κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-432/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:248, σκέψη 29).
- 78 Από τις ως άνω σκέψεις προκύπτει ότι ο έλεγχος έχει ως σκοπό να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εκπληρώσει την αποστολή της και, ιδίως, να κατανοήσει και να επαληθεύσει τον τρόπο με τον οποίο καταρτίστηκαν τα στοιχεία και, γενικότερα, να βεβαιωθεί για την «ακρίβεια» των πληροφοριών που παρέχει η ελεγχόμενη επιχείρηση, η οποία οφείλει να ανταποκρίνεται κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο και εξαντλητικά στις ερωτήσεις της Επιτροπής και να μην παραλείπει να παράσχει όλα τα χρήσιμα στοιχεία και τις διευκρινίσεις, ώστε η Επιτροπή να είναι σε θέση να προβεί στις απαραίτητες διασταυρώσεις, προκειμένου να εξακριβώσει την ακρίβεια των παρασχεθέντων στοιχείων και να καταλήξει σε ευλόγως ορθά συμπεράσματα εν ευθέτω χρόνω και, οπωσδήποτε, πριν από το τέλος του ελέγχου, ειδάλλως τα στοιχεία αυτά δεν θα μπορούν πλέον να ληφθούν υπόψη. Όπως ορθώς επισήμανε η παρεμβαίνουσα, τούτο συμβαίνει ιδίως όταν, όπως εν προκειμένω, πρόκειται για αριθμητικά στοιχεία τα οποία μπορούν να συγκεντρωθούν βάσει διαφόρων υποθέσεων και των οποίων η επαλήθευση είναι ουσιώδης για τη διασφάλιση της ακεραιότητας της διαδικασίας, δεδομένου μάλιστα ότι είναι άλλωστε γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε δηλώσει μικρό κέρδος από το [εμπιστευτικό]¹ επί των εγχώριων πωλήσεων του οικείου προϊόντος.
- 79 Ως προς το τελευταίο αυτό σημείο, πρέπει να υπομνησθεί ιδίως ότι, όπως επισημάνθηκε ειδικότερα στις σκέψεις 54 και 55 ανωτέρω, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, οι πωλήσεις του υπό εξέταση προϊόντος στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής σε τιμές χαμηλότερες από το (πάγιο και μεταβλητό) κόστος παραγωγής ανά μονάδα, προσαυξημένο κατά τα έξοδα πώλησης και τα γενικά και διοικητικά έξοδα, είναι δυνατόν, υπό ορισμένες συνθήκες, να θεωρηθεί ότι δεν πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων. Σκοπός της έννοιας των συνήθων εμπορικών πράξεων είναι να αποκλείσει από τη διαδικασία του καθορισμού της κανονικής αξίας τις περιπτώσεις στις οποίες οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά δεν πραγματοποιούνται κατά τους συνήθεις εμπορικούς όρους, ιδίως όταν ένα προϊόν πωλείται σε τιμή κατώτερη του κόστους παραγωγής (βλ. απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2014, Συμβούλιο κατά Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 80 Η εξακρίβωση της αποδοτικότητας των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά αποτελεί, επομένως, βασικό στοιχείο της έρευνας αντιντάμπινγκ. Προς τούτο, μεταξύ άλλων, το ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ προβλέπει ιδίως δύο τμήματα, υπό τον τίτλο «Κόστος παραγωγής» (τμήμα F) και «Αποδοτικότητα» (τμήμα G). Η επιτόπια επαλήθευση παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να προβεί σε άλλους ελέγχους κατόπιν των απαντήσεων που εν τω μεταξύ ελήφθησαν από την επιχείρηση που αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας.
- 81 Πλην όμως, κατά την Επιτροπή, η έρευνα κατέδειξε ότι η λογιστική τεχνική που χρησιμοποίησε η προσφεύγουσα προκειμένου να λάβει υπόψη την αφαίρεση του επίμαχου παλαιοσιδήρου της είχε παράσχει τη δυνατότητα να αφαιρέσει, πρώτον, ποσότητες των υλικών που απωλέσθηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας παραγωγής και, δεύτερον, τις ποσότητες των απολεσθέντων υλικών που

¹ Μη δημοσιοποιούμενα εμπιστευτικά στοιχεία.

είχαν μετατραπεί σε παλαιοσιδήρο, πράγμα που είχε εν τέλει ως αποτέλεσμα τη διπλή αφαίρεση των τελευταίων από το κόστος παραγωγής. Μολονότι η προσφεύγουσα επιχείρησε να εξηγήσει το σύστημά της κοστολογήσεως κατά την επιτόπια επαλήθευση, εξήγησε εν τέλει μόλις μετά την έκδοση του προσωρινού κανονισμού, με τις παρατηρήσεις της επί των προσωρινών συμπερασμάτων της 20ής Απριλίου 2015, ότι, στο πλαίσιο του συστήματος της αναλυτικής λογιστικής, οι απώλειες παλαιοσιδήρου αποτελούν στην πραγματικότητα μέρος των γενικών εξόδων παραγωγής, οπότε δεν περιλαμβάνονται στο κόστος παραγωγής.

- 82 Η Επιτροπή ισχυρίζεται συναφώς ότι η πολύ ιδιαίτερη μέθοδος κατανομής του κόστους που χρησιμοποίησε η προσφεύγουσα, η οποία στηρίζεται «στο κόστος παραγωγής», καθόσον επηρεάζει, σύμφωνα με τις ίδιες τις επεξηγήσεις της προσφεύγουσας, την απώλεια παραγωγής ανά μονάδα στα διάφορα στοιχεία του κόστους μετατροπής, όπως το κόστος εργασίας, οι αποσβέσεις, το κόστος της ηλεκτρικής ενέργειας ή άλλο κόστος μετατροπής, έχει ως συνέπεια την ενοποίηση σαφώς καθορισμένων στοιχείων για το κόστος παραγωγής και γενικών στοιχείων σχετικά με τα γενικά έξοδα, με τον κίνδυνο της εις διπλούν αφαίρεσεως της απώλειας παραγωγής και της τεχνητής μείωσης του κόστους που αυτό συνεπάγεται, και δεν καθιστά δυνατό να επαληθευθεί με ακρίβεια αν οι δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση έχουν αποτυπωθεί κατά τρόπο εύλογο στα λογιστικά βιβλία.
- 83 Η Επιτροπή επισημαίνει εξάλλου ότι, προκειμένου να επαληθεύσει τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι το κόστος παραγωγής έπρεπε να αναθεωρηθεί προς τα κάτω λόγω της ζητηθείσας αφαίρεσεως του παλαιοσιδήρου, βρέθηκε αντιμέτωπη με άλλα προβλήματα. Αφενός, η Επιτροπή υπενθυμίζει, όπως άλλωστε αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 76 του προσωρινού κανονισμού, της οποίας τα συμπεράσματα επιβεβαιώνονται στην αιτιολογική σκέψη 62 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι δεν μπόρεσε να λάβει υπόψη τα στοιχεία σχετικά με την τιμή αγοράς του σημαντικού όγκου ρόλων θερμής έλασης που αγόρασε η προσφεύγουσα από τον συνδεδεμένο με αυτήν προμηθευτή LISCO, καθόσον οι τιμές αυτές δεν είχαν καθορισθεί σύμφωνα με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, συμπέρασμα που δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα. Αφετέρου και κυρίως, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 61 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η προσφεύγουσα ουδέποτε παρέσχε κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας αξιόπιστες και ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τις πραγματικές αγορασθείσες ποσότητες ρόλων θερμής έλασης που καταναλώθηκαν ειδικά κατά τη διαδικασία κατασκευής του οικείου προϊόντος, αλλά αναφέρθηκε στις λογιστικές της μεθόδους, ενώ είναι γεγονός ότι πωλεί επίσης ρόλους θερμής έλασης που δεν χρησιμοποιούνται όλοι στην εν λόγω διαδικασία.
- 84 Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι ο πίνακας του κόστους παραγωγής, που αποτελεί το αντικείμενο του εγγράφου 54 που προσκόμισε η προσφεύγουσα απαντώντας στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, δεν αναφέρει τη συνολική «ποσότητα» των ρόλων θερμής έλασης οι οποίοι «αγοράσθηκαν και καταναλώθηκαν» στη διαδικασία κατασκευής του οικείου προϊόντος, εφόσον η ίδια πωλεί επίσης ρόλους θερμής έλασης.
- 85 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι ο αναθεωρημένος πίνακας σχετικά με το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος –τον οποίο η προσφεύγουσα προσκόμισε μετά το πέρας της επιτόπιας επαληθεύσεως, στις 17 Νοεμβρίου 2014, σε απάντηση αιτήσεως, υποβληθείσας κατά την έναρξη της εν λόγω επαληθεύσεως, για παροχή στοιχείων σχετικά με την ποσότητα ρόλων θερμής έλασης που αγοράσθηκαν από τη LISCO, στο μέτρο ιδίως που, αφενός, ο αρχικός πίνακας για το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος δεν διέκρινε μεταξύ του κόστους παραγωγής του προϊόντος που κατασκευαζόταν από ρόλους αγορασθέντες από τη LISCO και του κόστους παραγωγής του προϊόντος που κατασκευαζόταν από ρόλους που είχαν παραχθεί εσωτερικά, και, αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν είχε δηλώσει χωριστά το κόστος παραγωγής των ρόλων θερμής έλασης και το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος που κατασκευάστηκε από αυτούς– αφορούσε μόνον την «αξία κτήσεως» των αγορασθέντων ρόλων και όχι την ποσότητά τους όπως είχε ζητηθεί.

- 86 Η Επιτροπή υποστηρίζει, τρίτον, ότι, στον δεύτερο αναθεωρημένο πίνακα σχετικά με το κόστος παραγωγής που προσκόμισε η προσφεύγουσα στις 21 Νοεμβρίου 2014, μετά την επιτόπια επαλήθευση κατά τη διάρκεια της οποίας η Επιτροπή είχε ζητήσει από την προσφεύγουσα να της επισημάνει, στον πίνακα του εγγράφου 54 που κοινοποιήθηκε με την απάντηση στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, το τμήμα με τις πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό όγκο των ρόλων θερμής έλασης «που αγοράστηκαν και καταναλώθηκαν κατά την κατασκευή του οικείου προϊόντος», εξηγώντας της ότι έπρεπε να αντικαταστήσει τα σχετικά με την αγορά ρόλων στοιχεία με εκείνα που σχετίζονταν με την εγχώρια παραγωγή, το κόστος παραγωγής ανά μονάδα ήταν χαμηλότερο εκείνου το οποίο είχε δηλωθεί στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ και είχε εξακριβωθεί επιτόπου και, επομένως, δεν ήταν δυνατόν να χρησιμοποιηθεί στο μέτρο που δεν κατέστη δυνατό να επαληθευθεί.
- 87 Διαπιστώνεται επ' αυτού ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι ουδέποτε ανέφερε την ακριβή ποσότητα ρόλων θερμής έλασης που αγοράστηκαν από τον συνδεδεμένο με αυτήν προμηθευτή της, τη LISCO, οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν ειδικά για την κατασκευή του οικείου προϊόντος.
- 88 Όπως δε επισημάνθηκε στη σκέψη 78 ανωτέρω, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα παρέσχε εγκαίρως όλες τις απαραίτητες διευκρινίσεις σχετικά με τη μέθοδο κατανομής του κόστους που χρησιμοποίησε και ότι η εν λόγω μέθοδος μπορεί να θεωρηθεί ευρέως αποδεκτή και γνωστή, η Επιτροπή είχε, εν πάση περιπτώσει, το δικαίωμα να ζητήσει από την προσφεύγουσα να της παράσχει όλες τις βασικές πληροφορίες τις οποίες έκρινε απαραίτητες προκειμένου να κατανοήσει τον τρόπο καταρτίσεως των επίμαχων στοιχείων και να ελέγξει την ακρίβεια της ποσότητας παλαιοσιδήρου της οποίας ζητήθηκε η αφαίρεση, και, ειδικότερα, τις πληροφορίες σχετικά με όλες τις ποσότητες ρόλων θερμής έλασης που είχαν χρησιμοποιηθεί ειδικά για την κατασκευή του οικείου προϊόντος και αποτελούσαν τον κύριο παράγοντα στο κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος, πληροφορίες χωρίς τις οποίες δεν ήταν δυνατή η επαλήθευση των αντίστοιχων αξιών μέσω διασταυρώσεων ούτε η συμφωνία με τα στοιχεία των πωλήσεων. Συγκεκριμένα, όπως ορθώς υποστηρίζουν η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα και όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 61 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι εκπεφρασμένες σε αξία πληροφορίες που παρατίθενται στους λογαριασμούς πρέπει να μπορούν στο μέτρο του δυνατού να εξακριβώνονται βάσει αξιόπιστων ποσοτικών στοιχείων, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι λογαριασμοί παρέχουν αξιόπιστη εικόνα της καταστάσεως της επιχειρήσεως και να είναι δυνατή η επαλήθευση εν προκειμένω της ορθότητας της μεθόδου κατανομής του κόστους που εφάρμοσε η προσφεύγουσα.
- 89 Τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα για να δικαιολογήσει τη μη παροχή πληροφοριών σχετικά με τον ακριβή όγκο των αγορασθέντων ρόλων θερμής έλασης που χρησιμοποιήθηκαν ειδικά για την παραγωγή του οικείου προϊόντος δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.
- 90 Κατ' αρχάς, αντιθέτως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, το ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, στο σημείο 2, παράγραφος 6, με τίτλο «Διαδικασία παραγωγής και κόστος παραγωγής του υποκείμενου σε έρευνα προϊόντος» του τιτλοφορούμενου «Κόστος παραγωγής» τμήματος F, ζητούσε σαφώς την παροχή πληροφοριών σχετικά με τον όγκο των «συνολικών αγορών πρώτων υλών που χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή του υποκείμενου σε έρευνα προϊόντος», ενώ, όπως προκύπτει από τη σκέψη 102 κατωτέρω, η προσφεύγουσα προσκόμισε προς τούτο το έγγραφο 56 σχετικά με την κατανάλωση των ρόλων θερμής έλασης για όλα τα προϊόντα που κατασκευάζονταν από τους εν λόγω ρόλους, χωρίς να περιορισθεί στους ρόλους που καταναλώθηκαν για την κατασκευή του οικείου προϊόντος και μόνον.
- 91 Εξάλλου, στο μέτρο ιδίως που, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 85 ανωτέρω, η προσφεύγουσα είχε συγκεντρώσει στον ίδιο πίνακα του εγγράφου 54, τον οποίο προσκόμισε προς απάντηση στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, αφενός, το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος το οποίο κατασκεύαζε από ρόλους θερμής έλασης και στο οποίο δεν είχε δηλώσει χωριστά το κόστος παραγωγής των ρόλων θερμής έλασης και, αφετέρου, το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος που κατασκευάστηκε βάσει αυτών, η Επιτροπή μπορούσε να κρίνει, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη

πλάνη, ότι δεν ήταν σε θέση να επαληθεύσει ότι όλες οι δαπάνες αντανakλώνταν αξιόπιστα στο δηλωθέν κόστος παραγωγής και ότι έπρεπε να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην ακριβή κατανομή του κόστους μέσω των πληροφοριών σχετικά με τις καταναλωθείσες ποσότητες.

- 92 Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η περίπτωση που μνημονεύεται στα προσωρινά συμπεράσματα και στην αιτιολογική σκέψη 76 του προσωρινού κανονισμού, ότι δηλαδή, λόγω των δεσμών μεταξύ της προσφεύγουσας και του προμηθευτή της LISCO, η Επιτροπή, προκειμένου να καθορίσει το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος, αντικατέστησε το κόστος αγοράς των αγορασθέντων από τη LISCO ρόλων θερμής έλασης με το κόστος παραγωγής των ρόλων θερμής έλασης που παρήχθησαν εσωτερικά, ουδόλως είχε ως συνέπεια την απαλλαγή της προσφεύγουσας από την υποχρέωση να παράσχει όλες τις απαραίτητες και αξιόπιστες πληροφορίες, κατόπιν ρητού αιτήματος της Επιτροπής, σχετικά με τον όγκο ρόλων θερμής έλασης που αγοράσθηκαν και καταναλώθηκαν κατά την κατασκευή του οικείου προϊόντος.
- 93 Πράγματι, ελλείψει των εν λόγω πληροφοριών, η Επιτροπή έπρεπε να βασισθεί σε μια αναλογία ποσοτήτων ρόλων θερμής έλασης, ανεξαρτήτως της χρήσεώς τους, για να εκτιμήσει τη ζητηθείσα αφαίρεση του παλαιοσιδήρου και να αντικαταστήσει τις άγνωστες ποσότητες που είχαν αγορασθεί από τη LISCO και προορίζονταν ειδικά για την κατασκευή του οικείου προϊόντος. Επιπροσθέτως, για την αντικατάσταση του κόστους των αγορών ρόλων θερμής έλασης από τη LISCO έπρεπε να είναι γνωστός ο ακριβής όγκος των εν λόγω ρόλων, στο μέτρο που το κόστος της εσωτερικής παραγωγής εφαρμοζόταν στον όγκο αυτό. Τέλος, όπως η Επιτροπή επίσης ορθώς επισήμανε, στο μέτρο που η διαδικασία παραγωγής ενός επίπεδου προϊόντος ψυχρής έλασης από ρόλους θερμής έλασης είναι η ίδια, ανεξαρτήτως του αν οι ρόλοι αγοράζονται ή παράγονται εσωτερικά και, ως εκ τούτου, η αναλογία κόστος/παλαιοσιδήρος θα έπρεπε να είναι η ίδια σε αμφότερες τις περιπτώσεις, είναι βασικό να υπάρχουν στοιχεία σχετικά με τον όγκο των αγορασθέντων ρόλων προκειμένου να εξακριβωθεί αν οι δύο διαδικασίες παραγωγής καταλήγουν στο ίδιο αποτέλεσμα και να επιβεβαιωθεί, ως εκ τούτου, η ορθότητα των στοιχείων σχετικά με τον όγκο των ρόλων θερμής έλασης που παρήχθησαν εσωτερικά.
- 94 Επιπλέον, το επιχείρημα που προέβαλε η προσφεύγουσα απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου και κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, ότι η συλλογή πληροφοριών σχετικά με τον ακριβή όγκο των ρόλων θερμής έλασης που αγοράσθηκαν για να κατασκευασθεί ακριβώς το οικείο προϊόν θα συνεπαγόταν δυσανάλογο φόρτο εργασίας, λόγω της απουσίας επιμονής εκ μέρους της Επιτροπής, και ότι η προσφεύγουσα μπορούσε θεμιτώς να θεωρήσει ότι οι πληροφορίες αυτές δεν ήταν πλέον απαραίτητες, πρέπει επίσης να απορριφθεί, αν μη τι άλλο στο μέτρο που, αφενός, η Επιτροπή ουδέποτε εξέφρασε οιαδήποτε πρόθεση να αποσύρει την αίτηση παροχής των εν λόγω πληροφοριών και, αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν επέδειξε την επιμέλεια να ζητήσει από το εν λόγω θεσμικό όργανο να διευκρινίσει αν είχε πράγματι αποσύρει το αίτημα για λήψη των πληροφοριών. Όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή, δεν επανήλθε στην εν λόγω αίτηση παροχής πληροφοριών με το συμπληρωματικό της ερωτηματολόγιο που καταρτίστηκε μετά την επιτόπια επαλήθευση στις 9 Φεβρουαρίου 2015, για τον λόγο και μόνον ότι το τελευταίο αφορούσε μόνον τις πωλήσεις προς εξαγωγή και δεν είχε καμία επίπτωση επί της επίμαχης αιτήσεως.
- 95 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, δεδομένου ότι δεν ήταν επομένως σε θέση να εξακριβώσει τη ζητηθείσα αφαίρεση του παλαιοσιδήρου, ελλείψει πλήρων και αξιόπιστων πληροφοριών που είχε ζητήσει σχετικά με τις ποσότητες, προκειμένου να εκπληρώσει ορθώς την αποστολή της να εξακριβώσει τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα σύμφωνα με τις απαιτήσεις που απορρέουν, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 6 παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, υπολόγισε ειδικότερα, βάσει των στοιχείων και των εξηγήσεων που παρέσχε η προσφεύγουσα, την ποσότητα του ανακυκλωμένου παλαιοσιδήρου που προέκυψε κατά την κατασκευή του οικείου προϊόντος υπολογίζοντας, κατ' αρχάς, το συνολικό υπό εξέταση προϊόν που κατασκευάστηκε από ρόλους θερμής έλασης που αγοράσθηκαν ή παρήχθησαν εσωτερικά για τρεις κατηγορίες του οικείου προϊόντος που αντιπροσωπεύουν το 87,5 % της συνολικής παραγωγής σε όγκο. Από τις διευκρινίσεις της Επιτροπής προκύπτει ότι ο όγκος των ρόλων θερμής έλασης που πράγματι καταναλώθηκαν κατά τη διαδικασία παραγωγής του οικείου προϊόντος υπολογίστηκε κατόπιν διαιρέσεως της συνολικής αξίας των ρόλων θερμής έλασης που αγοράσθηκαν

και καταναλώθηκαν κατά τη διαδικασία παραγωγής του οικείου προϊόντος, όπως δηλώθηκε από την ίδια την προσφεύγουσα στο έγγραφο 54 που επισυνάφθηκε στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, με τη μέση σταθμισμένη τιμή τους κατά την περίοδο έρευνας. Πλην όμως, κατά την Επιτροπή, η σύγκριση μεταξύ των δύο αριθμών κατεδείκνυε ότι ο όγκος των καταναλωθέντων ρόλων θερμής έλασης ήταν σχεδόν ισοδύναμος με εκείνον του κατασκευασθέντος οικείου προϊόντος, διαπίστωση που ίσχυε τόσο για τους αγορασθέντες όσο και για τους εσωτερικά παραχθέντες ρόλους. Το συμπέρασμα ότι, βάσει των προσκομισθέντων στοιχείων, είχε ήδη γίνει η ζητηθείσα αφαίρεση του παλαιοσιδήρου και δεν μπορούσε επομένως να γίνει δεκτή για δεύτερη φορά, ειδάλλως τούτο θα είχε ως συνέπεια τη διπλή αφαίρεση του επίμαχου ποσού από το κόστος παραγωγής των διαφόρων ειδών του υπό εξέταση προϊόντος, διευκρινίσθηκε στην αιτιολογική σκέψη 77 του προσωρινού κανονισμού και στο παράρτημα 2 των προσωρινών συμπερασμάτων.

- 96 Με τις παρατηρήσεις της επί των προσωρινών συμπερασμάτων, η προσφεύγουσα αμφισβήτησε τα ως άνω συμπεράσματα, διευκρινίζοντας, για πρώτη φορά, ότι οι απώλειες παλαιοσιδήρου, ήτοι η αξία των ρόλων θερμής έλασης που μετατράπηκαν σε παλαιοσίδηρο, είχαν καταχωρισθεί λογιστικά ως μέρος των γενικών εξόδων παραγωγής και προσκομίζοντας μια τρίτη εκδοχή του πίνακα του κόστους παραγωγής όπου οι ζημίες για παλαιοσίδηρο περιλαμβάνονταν σε χωριστή νέα στήλη στην οποία μεταφέρονταν ορισμένα γενικά έξοδα. Επομένως, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 60 του προσβαλλόμενου κανονισμού, σύμφωνα με τις διευκρινίσεις της προσφεύγουσας, η απώλεια παραγωγής ισοδυναμεί προς το σύνολο του κόστους των πρώτων υλών που δεν μετατράπηκαν σε τελικό προϊόν συν τα γενικά έξοδα παραγωγής που αποδίδονται στην απώλεια παραγωγής.
- 97 Συναφώς, αφενός, επισημαίνεται ότι, ανεξαρτήτως του αν η εν λόγω μέθοδος είναι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, «ευρέως γνωστή και αποδεκτή» και αν τα επίμαχα λογιστικά βιβλία ανταποκρίνονται «στις γενικώς παραδεδεγμένες αρχές της λογιστικής που ισχύουν στην οικεία χώρα» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρου 2, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036), οι ανωτέρω διευκρινίσεις σχετικά με τη μέθοδο κατανομής του κόστους παραγωγής της προσφεύγουσας παρασχέθηκαν για πρώτη φορά μόλις με την απάντηση επί των προσωρινών συμπερασμάτων. Εναπέκειτο, όμως, στην προσφεύγουσα να παράσχει στην Επιτροπή, ήδη από την έναρξη της διαδικασίας και ενεργώντας στο μέτρο των δυνατοτήτων της, κάθε χρήσιμη πληροφορία για την ορθή κατανόηση της εν λόγω μεθόδου, ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος να παρακωλυθεί η ομαλή διεξαγωγή της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και προκειμένου να έχει η Επιτροπή τη δυνατότητα να προβεί εγκαίρως στις απαραίτητες εξακριβώσεις.
- 98 Αφετέρου, η Επιτροπή επισήμανε, αναλύοντας τα παρασχεθέντα κατόπιν των προσωρινών συμπερασμάτων στοιχεία, ότι, πέραν του ότι το δηλωθέν στον νέο πίνακα ποσό των μειώσεων των γενικών εξόδων παραγωγής ισοδυναμούσε προς το συνολικό ποσό των δηλωθεισών απωλειών, η αξία του παλαιοσιδήρου που δηλώθηκε προς αφαίρεση από το κόστος, ήτοι ποσό [εμπιστευτικό] δολαρίων Ταϊβάν (TWD), ήταν στην πραγματικότητα υψηλότερη από την αξία των πρώτων υλών που περιλαμβάνεται στις απώλειες παραγωγής, δηλαδή τις απώλειες για παλαιοσίδηρο, ποσού [εμπιστευτικό] TWD.
- 99 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, βάσει των στοιχείων και των διευκρινίσεων που διέθετε η Επιτροπή, δεν προκύπτει ότι οι εκτιμήσεις της –που συνοψίζονται στις σκέψεις 95 έως 98 ανωτέρω– πάσχουν λόγω πρόδηλης πλάνης και, συνεπώς, η Επιτροπή μπορούσε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη, να θεωρήσει ότι οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν με τις παρατηρήσεις επί των προσωρινών συμπερασμάτων ήταν και όψιμες και αναξιόπιστες.
- 100 Επιπλέον και εν πάση περιπτώσει, όπως επισημάνθηκε, μεταξύ άλλων, στις σκέψεις 83 έως 87 ανωτέρω, στις παρατηρήσεις τόσο επί των προσωρινών όσο και επί των οριστικών συμπερασμάτων, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε ευθέως και επακριβώς τη ζητηθείσα πληροφορία σχετικά με τις πραγματικές ποσότητες ρόλων θερμής έλασης που αγοράστηκαν και χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή του οικείου προϊόντος, παρά το ρητό σχετικό αίτημα που διατύπωσε η Επιτροπή ήδη από

την έναρξη της επιτόπιας επαληθεύσεως και μολονότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η Επιτροπή την είχε ενημερώσει, από την πρώτη ημέρα της επαληθεύσεως, σχετικά με τις επιπτώσεις της μη παροχής των εν λόγω πληροφοριών.

101 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι παρέσχε όλα τα απαραίτητα στοιχεία ώστε να είναι η Επιτροπή σε θέση να καθορίσει η ίδια με επαρκή ακρίβεια την ποσότητα των ρόλων θερμής έλασης που αγοράστηκαν και χρησιμοποιήθηκαν ειδικά για την κατασκευή του οικείου προϊόντος πρέπει επίσης να απορριφθεί.

102 Πράγματι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς που διατυπώθηκαν στο υπόμνημα απαντήσεως, ούτε το έγγραφο 56 που επισυνάφθηκε στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο, το οποίο παρέχει πληροφορίες σχετικά με τον συνολικό όγκο των αγορασθέντων ρόλων θερμής έλασης, ούτε ο πίνακας του εγγράφου 6, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Συμφωνία των πωλήσεων» και καταρτίστηκε μετά από την επαλήθευση, περιέχουν πληροφορίες σχετικά με τον όγκο των ρόλων θερμής έλασης που «καταναλώνονται κατά την κατασκευή του οικείου προϊόντος», όταν μάλιστα δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα κατασκευάζει και άλλα προϊόντα πέραν του οικείου προϊόντος και, κυρίως, ρόλους θερμής έλασης (19 000 τόνοι στην εγχώρια αγορά της) και χρησιμοποιεί «μαύρους» ρόλους θερμής έλασης για την κατασκευή «λευκών» ρόλων θερμής έλασης, ήτοι «μαύρων» ρόλων που έχουν υποστεί ανόπτηση και έχουν καθαριστεί. Συναφώς, η παρεμβαίνουσα ορθώς παρατηρεί ότι από τις πληροφορίες που παρέσχε η προσφεύγουσα, ιδίως από το έγγραφο 10 που καταρτίστηκε μετά από την επαλήθευση, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα κατασκεύασε κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας 200 000 τόνους «λευκών» ρόλων θερμής έλασης, σημαντική ποσότητα σε σχέση με τις ποσότητες ρόλων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα που παρήχθησαν (550 000 τόνοι) ή πωλήθηκαν.

103 Η εξήγηση που δόθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως –σύμφωνα με την οποία οι ρόλοι θερμής έλασης που αγοράστηκαν από τη LISCO είναι «μαύροι ρόλοι», όπως αναφέρεται στο έγγραφο 56 που επισυνάφθηκε στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο αντντάμπινγκ, ήτοι ημιτελή προϊόντα, εκ των οποίων εκείνα που πωλήθηκαν και δεν καταναλώθηκαν κατά την κατασκευή του οικείου προϊόντος ταξινομούνται στον πίνακα του εγγράφου 6, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Συμφωνία των πωλήσεων» και καταρτίστηκε μετά από την επαλήθευση, όπερ σημαίνει ότι οι λοιποί «μαύροι ρόλοι» καταναλώθηκαν συλλήβδην για την κατασκευή του οικείου προϊόντος– πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να απορριφθεί ως όψιμη, καθότι η Επιτροπή δεν είναι πλέον σε θέση να εξακριβώσει τα περιλαμβανόμενα στα έγγραφα αυτά στοιχεία, ενώ τίποτα δεν εμπόδιζε την προσφεύγουσα να παράσχει τις διευκρινίσεις αυτές, απαντώντας ιδίως στα προσωρινά συμπεράσματα ή στα οριστικά συμπεράσματα και στα επανειλημμένα αιτήματα της Επιτροπής να λάβει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τους διαφόρους ρόλους θερμής έλασης που καταναλώθηκαν κατά την κατασκευή του οικείου προϊόντος. Επ' αυτού η Επιτροπή προσθέτει ότι οι πίνακες του εγγράφου 56 που επισυνάφθηκε στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο αντντάμπινγκ δεν αναφέρονται στις πωλήσεις «μαύρων ρόλων», δεδομένου ότι στα πεδία «Πωλήσεις» αναγράφεται ο αριθμός 0 για τα τέσσερα τρίμηνα του έτους 2013 –συμπέρασμα που δεν είναι δυνατόν να αλλάξει λόγω της προσκομίσεως και μόνον του προμνησθέντος εγγράφου 6 κατά την επαλήθευση– και ότι, με τη σύγκριση των στοιχείων σχετικά με τη συνολική κατανάλωση ρόλων θερμής έλασης από την προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας που περιέχονται στους πίνακες του μνημονευθέντος ανωτέρω εγγράφου 56 ([εμπιστευτικό] TWD) με εκείνα σχετικά με την κατανάλωση ρόλων θερμής έλασης που δηλώθηκε στο προμνησθέν έγγραφο 54 ([εμπιστευτικό] TWD), η κατανάλωση που αναφέρει το πρώτο έγγραφο είναι σαφώς υψηλότερη από εκείνη που αναγράφεται στο δεύτερο, πράγμα που καταδεικνύει ότι η κατανάλωση ρόλων προϊόντων θερμής έλασης δεν αφορούσε αποκλειστικά την κατασκευή του οικείου προϊόντος και δικαιολογούσε κατά μείζονα λόγο το να ζητήσει η Επιτροπή πληροφορίες για τις καταναλωθείσες ποσότητες, προκειμένου να εξακριβώσει τις πληροφορίες που παρέσχε η προσφεύγουσα.

104 Διαπιστώνεται ότι, διατυπώνοντας τις εκτιμήσεις αυτές υπό το φως των εξηγήσεων που διέθετε, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη.

- 105 Εν πάση περιπτώσει, από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι, μολονότι η προσφεύγουσα παρέσχε πράγματι συμπληρωματικές πληροφορίες, ακόμη και μετά την επιτόπια επαλήθευση, και άλλες πρόσθετες πληροφορίες μετά την έκδοση του προσωρινού κανονισμού, ουδέποτε ανέφερε την ακριβή ποσότητα ρόλων θερμής έλασης που καταναλώθηκαν για την κατασκευή του οικείου προϊόντος, την οποία η Επιτροπή μπορούσε να θεωρεί απαραίτητη για την εκπλήρωση της αποστολής της επαληθεύσεως, στο μέτρο, ιδίως, που το ζήτημα της ζητηθείσας αφαιρέσεως του παλαιοσιδήρου συνδέεται με τον όγκο των ρόλων θερμής έλασης που καταναλώθηκαν κατά την κατασκευή του οικείου προϊόντος. Προκειμένου να αρνηθεί την παροχή των επίμαχων πληροφοριών, η προσφεύγουσα περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι, εκτός του ότι αυτές δεν ήταν απαραίτητες, η Επιτροπή μπορούσε να υπολογίσει η ίδια την εν λόγω ποσότητα με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία.
- 106 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού δεν είναι δυνατόν όμως να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στους ενδιαφερόμενους να μην παρέχουν εξ αρχής με τις απαντήσεις τους στα ερωτηματολόγια αντιντάμπινγκ όλες τις πληροφορίες μαζί με κάθε απαραίτητη διευκρίνιση ώστε να είναι η Επιτροπή σε θέση να φέρει εις πέρας την αποστολή της, η οποία συνίσταται στην εξακρίβωση των προσκομισθέντων στοιχείων όσον αφορά τόσο τους όγκους των προϊόντων που καταναλώθηκαν όσο και τις χρησιμοποιηθείσες μεθόδους κατανομής του κόστους σε αξία, και να αποκαλύπτουν αυτές τις απαραίτητες πληροφορίες ή διευκρινίσεις μόνον αναλόγως της εξελίξεως της έρευνας (πρβλ. απόφαση της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-633/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:271, σκέψη 61).
- 107 Καίτοι από την υπομνησθείσα στη σκέψη 77 ανωτέρω νομολογία προκύπτει ότι, ότι στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού, εναπόκειται στην Επιτροπή, υπό την ιδιότητά της ως ερευνώσας αρχής, να διαπιστώνει αν το προϊόν το οποίο αφορά η διαδικασία αντιντάμπινγκ αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ και προξενεί ζημία όταν τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης και ότι το θεσμικό αυτό όργανο δεν πρέπει επομένως, στο πλαίσιο αυτό, να απαλλάσσεται από μέρος του βάρους αποδείξεως που φέρει συναφώς, εντούτοις ο βασικός κανονισμός δεν απονέμει στην Επιτροπή καμία εξουσία έρευνας που να της επιτρέπει να υποχρεώνει τους παραγωγούς ή τους εξαγωγείς τους οποίους αφορά η καταγγελία να παρέχουν πληροφορίες. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή εξαρτάται από την οικειοθελή συνεργασία των μερών για την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών εντός των τασσομένων προθεσμιών. Στο πλαίσιο αυτό, οι απαντήσεις των μερών στο προβλεπόμενο στο άρθρο 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού ερωτηματολόγιο, καθώς και η προβλεπόμενη στο άρθρο 16 του ίδιου κανονισμού μεταγενέστερη επιτόπια επαλήθευση στην οποία έχει τη δυνατότητα να προβεί η Επιτροπή είναι ουσιώδεις για τη διεξαγωγή της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Ο κίνδυνος που υφίσταται, σε περίπτωση μη συνεργασίας των επιχειρήσεων τις οποίες αφορά η έρευνα, να λάβουν τα θεσμικά όργανα υπόψη στοιχεία άλλα εκτός αυτών που περιλαμβάνονται στις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο είναι συμφυής στη διαδικασία αντιντάμπινγκ, ενώ σκοπός είναι να ενθαρρυνθεί η καλόπιστη και επιμελής συνεργασία των επιχειρήσεων αυτών (απόφαση της 30ής Απριλίου 2015, VTZ κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-432/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:248, σκέψη 29).
- 108 Απόκειται, ασφαλώς, στον δικαστή της Ένωσης να διαπιστώσει ότι τα θεσμικά όργανα έλαβαν υπόψη όλες τις ασκούμεες επιρροή περιστάσεις και ότι εκτίμησαν τα στοιχεία του φακέλου με τη δέουσα επιμέλεια ώστε να θεωρηθεί ότι η κανονική αξία καθορίσθηκε ευλόγως (βλ. απόφαση της 10ης Μαρτίου 2009, Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP κατά Συμβουλίου, T-249/06, EU:T:2009:62, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 109 Εντούτοις, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν εφάρμοσε το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/1036), αλλά απέρριψε απλώς και μόνον τα σημεία εκείνα της απαντήσεως της προσφεύγουσας στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ τα οποία δεν μπορούσε να εξακριβώσει εν ευθέτω χρόνω υπό το φως των εξηγήσεων που παρέσχε η προσφεύγουσα. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα επίμαχα στοιχεία ήταν αντιφατικά και παρουσίαζαν ελλείψεις και ότι, παρά τη δέουσα επιμέλεια που είχε επιδείξει κατά την εξέτασή τους, εξακολουθούσε

να αμφιβάλλει ως προς την αξιοπιστία τους, οπότε, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, μπορούσε βασίμως να μην κάνει το αίτημα αφαίρεσας του παλαιοσιδήρου από το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος.

- 110 Σημειωτέον, τέλος, ότι, όπως προκύπτει από τις ως άνω σκέψεις, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε επαρκή στοιχεία για να αποδείξει το μη ευλογοφανές της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στον προσβαλλόμενο κανονισμό όσον αφορά την άρνηση αφαίρεσας της αξίας του παλαιοσιδήρου από το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος. Η απόδειξη όμως αυτή είναι απαραίτητη προκειμένου να συναχθεί ότι ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως που δικαιολογεί την ακύρωση πράξεως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Gold East Paper και Gold Huasheng Paper κατά Συμβουλίου, T-444/11, EU:T:2014:773, σκέψη 62).
- 111 Υπό τις συνθήκες αυτές, συνάγεται ότι η Επιτροπή μπορούσε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ούτε σε πλάνη κατά την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, να απορρίψει την αίτηση αφαίρεσας του ανακυκλωμένου παλαιοσιδήρου από το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος, εφόσον δεν μπόρεσε να επαληθεύσει με ακρίβεια αν οι δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του οικείου προϊόντος είχαν ορθώς αποτυπωθεί στα λογιστικά βιβλία. Στο μέτρο που η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού συνεπάγεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, η αιτίαση αυτή πρέπει, επομένως, να απορριφθεί επίσης.
- 112 Όσον αφορά, τρίτον, την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας καθόσον δεν έκανε δεκτή την αφαίρεση της αξίας του ανακυκλωμένου παλαιοσιδήρου από το κόστος παραγωγής του οικείου προϊόντος, υπενθυμίζεται ότι μια πράξη έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον όταν προκύπτει, βάσει αντικειμενικών, λυσιτελών και συγκλινουσών ενδείξεων, ότι εκδόθηκε με αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, πρωταρχικό σκοπό διαφορετικό από τους προβαλλόμενους ή με σκοπό την καταστρατήγηση μιας διαδικασίας που προβλέπει ειδικά η Συνθήκη για την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων περιστάσεων (απόφαση της 14ης Ιουλίου 2006, Endesa κατά Επιτροπής, T-417/05, EU:T:2006:219, σκέψη 258). Πλην όμως, από τις προεκτεθείσες σκέψεις προκύπτει όχι μόνον ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ούτε σε πρόδηλη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών λόγω της αρνήσεώς της να δεχθεί τη ζητηθείσα αφαίρεση, αλλά ακόμη ότι η προσφεύγουσα δεν διευκρίνισε τον ισχυρισμό της περί καταχρήσεως εξουσίας και δεν τον τεκμηρίωσε με οιοδήποτε συγκεκριμένο αποδεικτικό στοιχείο.
- 113 Υπό το πρίσμα όλων των προεκτεθεισών σκέψεων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού

- 114 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι εκ μέρους της πωλήσεις του οικείου προϊόντος στον ανεξάρτητο πελάτη της, [εμπιστευτικό], επίσης διανομέα του οικείου προϊόντος, ύψους 120 000 τόνων κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, τις οποίες δεν προόριζε για εξαγωγή και των οποίων αγνοούσε τον τελικό προορισμό, ήταν εγχώριες πωλήσεις, τις οποίες η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη της για τον καθορισμό της κανονικής αξίας σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού.
- 115 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού καθόσον αρνήθηκε χωρίς κατάλληλη δικαιολογία να λάβει υπόψη, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, τις πωλήσεις του οικείου προϊόντος στον ανεξάρτητο πελάτη της στην Ταϊβάν, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων.

- 116 Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, μη λαμβάνοντας υπόψη το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή παρέβη την εν λόγω διάταξη, καθόσον απέρριψε τις επίμαχες πωλήσεις για τον λόγο και μόνον ότι οι πωληθείσες ποσότητες εξήχθησαν από τον ανεξάρτητο πελάτη μετά από την πώληση. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η αιτιολογική σκέψη 59 του προσβαλλόμενου κανονισμού μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο μη συνυπολογισμός των πωλήσεων αυτών προς τον ανεξάρτητο εγχώριο πελάτη της στηρίζεται στη διαπίστωση και μόνο της μεταγενέστερης εξαγωγής των εν λόγω προϊόντων, ένα τέτοιο κριτήριο αντιβαίνει προς το άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο η Επιτροπή όφειλε να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα είχε την «πρόθεση» να μην κατευθύνει τις πωλήσεις στην εγχώρια αγορά. Κατά την προσφεύγουσα, οι επίμαχες πωλήσεις πραγματοποιήθηκαν προς ανεξάρτητο εγχώριο έμπορο και η ίδια δεν είχε κανένα μέσο ώστε να εξακριβώσει αν τα πωληθέντα προϊόντα θα εξαγονταν μεταγενέστερα.
- 117 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι ο όρος «intended», στην αγγλική απόδοση του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, αναφέρεται στην πρόθεση του πωλητή κατά τον χρόνο που συνάπτει την πώληση και διαπραγματεύεται και καθορίζει την τιμή πωλήσεως ανάλογα με τον προορισμό του προϊόντος. Κατά την προσφεύγουσα, η πρόθεση να κατευθυνθεί η πώληση στην εγχώρια αγορά μπορεί να εικάζεται όταν το προϊόν πωλείται σε ανεξάρτητο πελάτη στην εγχώρια αγορά, χωρίς ο πωλητής να έχει συγκεκριμένη πρόθεση ή χωρίς να υπάρχει προοπτική εξαγωγής ή όταν ο πωλητής αγνοεί ότι το πωλούμενο προϊόν εξάγεται. Η πρόθεση ή, τουλάχιστον, η υποκειμενική γνώση του πωλητή κατά τον χρόνο της πωλήσεως αναφορικά με τη μεταγενέστερη εξαγωγή αποτελεί επίσης το κρίσιμο κριτήριο στη νομολογία του ΠΟΕ.
- 118 Η ως άνω ερμηνεία, η οποία στηρίζεται σε δείκτες δυνάμενους να εξακριβωθούν κατά τρόπο αντικειμενικό, είναι επίσης σύμφωνη προς την εγγενή στη λειτουργία του βασικού κανονισμού λογική που αποσκοπεί στον καθορισμό των πραγματικών διαφορών στις τιμές μεταξύ εγχώριων πωλήσεων και πωλήσεων προς εξαγωγή.
- 119 Όσον αφορά ειδικότερα το κριτήριο της «σκοπούμενης» ή της «αναμενόμενης» εξαγωγής, το τελευταίο χρησιμοποιείται, μεταξύ άλλων, για να εκτιμηθεί η ύπαρξη εξαγωγικών επιδοτήσεων τόσο στο δίκαιο του ΠΟΕ όσο και στη νομοθεσία της Ένωσης. Προκειμένου να καθορισθεί αν η πώληση προϊόντος συνιστά ή όχι πώληση προς εξαγωγή ακολουθείται παρόμοια λογική, δυνάμενη να επαληθευθεί αντικειμενικά, αναλόγως ιδίως του αν η πώληση σε ανεξάρτητο πελάτη στην εσωτερική αγορά συνδέεται ή όχι με πραγματική ή αναμενόμενη εξαγωγή. Στο πλαίσιο αυτό, από την ύπαρξη της πολιτικής της προσφεύγουσας περί εκπτώσεων κατά την εξαγωγή δεν είναι δυνατόν να συναχθεί ότι αυτή είχε προβλέψει ότι οι τα προϊόντα που αποτέλεσαν αντικείμενο των αμφιλεγόμενων πωλήσεων προς [εμπιστευτικό] θα επανεξάγονταν, καθόσον η εν λόγω πολιτική εκπτώσεων κατά την εξαγωγή, που αποκαλείται «εκπτώσεις για μεταγενέστερη κατασκευή/εξαγωγή», δεν σχετιζόταν με το οικείο προϊόν, στο μέτρο που δεν αφορούσε την απλή μεταπώληση του οικείου προϊόντος και, επομένως, δεν ασκούσε επιρροή εν προκειμένω, αλλά ενθάρρυνε την εξαγωγή του κατόπιν μεταποιήσεως. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν γνώριζε αν και με ποιον τρόπο θα μεταπωλούνταν σε οιαδήποτε αγορά οι ποσότητες για τις οποίες είχε παρασχεθεί αυτή η έκπτωση. Από τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης δεν προκύπτει ότι η προσφεύγουσα έπρεπε να αναμένει ότι η εκ μέρους της έκπτωση που συνδεόταν με την εξαγωγή θα χρησίμευε για την αγορά προϊόντων τα οποία τελικά θα εξαγονταν ως είχαν, αντιθέτως προς τη δική της πολιτική εκπτώσεων.
- 120 Όσον αφορά το κριτήριο της «γνώσεως», η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από την πρακτική της Επιτροπής προκύπτει ότι το θεσμικό αυτό όργανο χρησιμοποιεί το εν λόγω κριτήριο προκειμένου να προσδιορίσει τις πωλήσεις προς εξαγωγή κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρου 2, παράγραφος 8, του κανονισμού 2016/1036), έστω και αν η λέξη «intended» δεν απαντά στη διάταξη αυτή, οπότε το κριτήριο αυτό μπορεί κατά μείζονα λόγο να είναι κρίσιμο στην περίπτωση πωλήσεων προοριζόμενων για εγχώρια κατανάλωση. Η προμνησθείσα γνώση μπορεί να αποδειχθεί μέσω αντικειμενικών αποδεικτικών στοιχείων, σε συνάρτηση με τα πραγματικά περιστατικά της εκάστοτε υποθέσεως. Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα

αγνοούσε ότι τα προϊόντα που πωλούσε στον επίμαχο αγοραστή θα επανεξάγονταν, γεγονός που δικαιολογεί επίσης το ότι χρέωνε τις πωλήσεις [εμπιστευτικό], εφαρμόζοντας φόρο προστιθεμένης αξίας (ΦΠΑ) με συντελεστή 5 %, σε αντίθεση προς τον συντελεστή ΦΠΑ 0 % που ίσχυε για τις πωλήσεις προς εξαγωγή.

- 121 Τέλος, η ερμηνεία την οποία υποστηρίζει η Επιτροπή καθιστά δυνατή την επιβολή σε έναν παραγωγό μη προβλέψιμων δασμών αντντάμπινγκ, ανεξαρτήτως της τιμολογιακής πολιτικής του, πράγμα που αντιβαίνει στον γενικό σκοπό της προβλεψιμότητας τον οποίο επιδιώκει ο βασικός κανονισμός και το δίκαιο του ΠΟΕ.
- 122 Ως εκ τούτου, αναφέροντας, στην αιτιολογική σκέψη 56 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι «η άγνοια σχετικά με τον τελικό προορισμό της πώλησης δεν είναι αποφασιστικής σημασίας» και μη αμφισβητώντας ότι η προσφεύγουσα δεν είχε λάβει γνώση, κατά τον χρόνο της πώλησεως, του τελικού προορισμού του πωλούμενου από τον ανεξάρτητο πελάτη της προϊόντος, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, καθόσον αρνήθηκε να λάβει υπόψη τις επίμαχες πωλήσεις για τον καθορισμό της κανονικής αξίας.
- 123 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.
- 124 Επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η κανονική αξία του υπό εξέταση προϊόντος βασίζεται κατ' αρχήν στις «πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, από ανεξάρτητους πελάτες στη χώρα εξαγωγής» και ότι, κατά το γράμμα της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας χρησιμοποιούνται κατ' αρχήν οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση [στη χώρα εξαγωγής]», υπό την προϋπόθεση ότι ο όγκος των εν λόγω πωλήσεων αντιπροσωπεύει ποσοστό 5 % τουλάχιστον του όγκου πωλήσεων του υπό εξέταση προϊόντος στην Ένωση.
- 125 Όπως εξάλλου επισημάνθηκε στη σκέψη 53 ανωτέρω, ο σκοπός της έννοιας της συνήθους εμπορικής πράξεως συνίσταται στο να διασφαλίζεται ότι η κανονική αξία ενός προϊόντος είναι κατά το δυνατόν εγγύτερη προς την κανονική τιμή του ομοειδούς προϊόντος στην εγχώρια αγορά του εξαγωγέα. Εάν μια πώληση πραγματοποιείται υπό όρους και προϋποθέσεις που δεν ανταποκρίνονται στην εμπορική πρακτική για τις πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος στην αγορά αυτή κατά τον κρίσιμο για τον προσδιορισμό της υπάρξεως ή όχι του ντάμπινγκ χρόνο, δεν αποτελεί την πρόσφορη βάση για τον προσδιορισμό της κανονικής τιμής του ομοειδούς προϊόντος στην εν λόγω αγορά (απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2014, Συμβούλιο κατά Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, σκέψη 28).
- 126 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού, καθόσον έκρινε, χωρίς προσήκουσα δικαιολογία, ότι ορισμένες πωλήσεις του οικείου προϊόντος σε ανεξάρτητους αγοραστές, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων, έπρεπε να μη ληφθούν υπόψη στη χώρα εξαγωγής για τον καθορισμό της κανονικής αξίας για τον λόγο και μόνον ότι τα επίμαχα προϊόντα είχαν εξαχθεί μεταγενέστερα. Βάσει ιδίως του γράμματος του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο για τον καθορισμό της κανονικής αξίας χρησιμοποιούνται κατ' αρχήν οι πωλήσεις του οικείου προϊόντος «που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση [στη χώρα εξαγωγής]», η Επιτροπή μπορούσε να αποκλείσει βασίμως τις εν λόγω πωλήσεις από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας μόνον αφού αποδείκνυε ότι ο πωλητής γνώριζε, κατά τον χρόνο της πώλησεως, για την εξαγωγή των οικείων προϊόντων ή ανέμενε ότι ο αγοραστής θα τα μεταπωλούσε προς εξαγωγή.
- 127 Όσον αφορά την ερμηνεία των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνο το γράμμα τους, αλλά και το πλαίσió τους καθώς και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελούν μέρος (αποφάσεις της

19ης Σεπτεμβρίου 2000, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-156/98, EU:C:2000:467, σκέψη 50^η της 25ης Οκτωβρίου 2011, eDate Advertising κ.λπ., C-509/09 και C-161/10, EU:C:2011:685, σκέψη 54, καθώς και της 26ης Ιουλίου 2017, Jafari, C-646/16, EU:C:2017:586, σκέψη 73).

- 128 Όσον αφορά ειδικότερα το γράμμα διατάξεως του δικαίου της Ένωσης, κατά πάγια επίσης νομολογία, η διατύπωση που χρησιμοποιείται σε μία από τις γλωσσικές αποδόσεις δεν μπορεί να αποτελεί τη μοναδική βάση για την ερμηνεία της διατάξεως αυτής ούτε μπορεί να της αναγνωρισθεί υπεροχή έναντι των λοιπών γλωσσικών αποδόσεων. Πράγματι, οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται κατά ομοιόμορφο τρόπο με βάση τις αποδόσεις τους σε όλες τις γλώσσες της Ένωσης. Σε περίπτωση διαστάσεως μεταξύ των αποδόσεων ρυθμίσεως του δικαίου της Ένωσης στις διάφορες γλώσσες, η επίμαχη διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται βάσει της όλης οικονομίας και του σκοπού που επιδιώκεται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (βλ. απόφαση της 1ης Μαρτίου 2016, Alo και Osso, C-443/14 και C-444/14, EU:C:2016:127, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 129 Πρώτον, διαπιστώνεται ότι υφίστανται εν προκειμένω αποκλίσεις μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων της επίμαχης διατάξεως. Συγκεκριμένα, ενώ στην αγγλική απόδοση του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού οι πωλήσεις του υπό εξέταση προϊόντος που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ως εγχώριες πωλήσεις για τον καθορισμό της κανονικής αξίας είναι εκείνες των οποίων το επίμαχο προϊόν είναι «intended» για κατανάλωση στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής, πράγμα που θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως ένδειξη ότι το κρίσιμο κριτήριο είναι η πρόθεση του πωλητή, σε άλλες γλωσσικές αποδόσεις της εν λόγω διατάξεως, όπως η γαλλική, η γερμανική, η ολλανδική, η ισπανική, η ιταλική, η δανική, η φινλανδική ή η τσεχική, χρησιμοποιούνται, αντιστοίχως, οι λέξεις «destinée», «zum Verbrauch», «bestemde», «destinado», «destinato», «bestemt», «tarkoitettun» και «ke», οι οποίες αναφέρονται στον προορισμό του υπό εξέταση προϊόντος και όχι στην πρόθεση του παραγωγού όσον αφορά τον εν λόγω προορισμό κατά τον χρόνο της πώλησεως.
- 130 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι, όπως και οι μνημονευθείσες στη σκέψη 129 ανωτέρω αποδόσεις του άρθρου 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, οι οποίες αναφέρονται στον προορισμό των πωλήσεων και όχι στην πρόθεση του πωλητή σχετικά με τον προορισμό τους, το άρθρο 2.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ χρησιμοποιεί, στις τρεις επίσημες γλωσσικές του αποδόσεις, αντιστοίχως τις φράσεις «destined for consumption» στα αγγλικά, «destiné à la consommation» στα γαλλικά και «protonado al consumo» στα ισπανικά. Όπως, όμως, προκύπτει από τη νομολογία, οι διατάξεις του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνεύονται, στο μέτρο του δυνατού, υπό το φως των αντιστοιχών διατάξεων της συμφωνίας αντιντάμπινγκ (απόφαση της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-633/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:271, σκέψη 38^η πρβλ., επίσης, απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 2003, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου, C-76/00 P, EU:C:2003:4, σκέψη 57).
- 131 Όπως βέβαια αναφέρει η προσφεύγουσα, η ειδική ομάδα του ΠΟΕ παρατήρησε στην υποσημείωση 339 της από 16 Νοεμβρίου 2007 εκθέσεώς της στη διαφορά «European Communities – Dumping measure on farmed salmon from Norway» (WT/DS337/R), ότι «οσάκις παραγωγός πωλεί προϊόν σε ανεξάρτητο εξαγωγέα (ή έμπορο) γνωρίζοντας ότι το προϊόν αυτό θα εξαχθεί, η πώληση αυτή δεν μπορεί [...] να εκληφθεί ως προοριζόμενη για εγχώρια κατανάλωση». Εντούτοις, από την ανωτέρω παρατήρηση και μόνον δεν μπορεί να συναχθεί ότι, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η μη πραγματική γνώση του τελικού προορισμού του οικείου προς εξαγωγή προϊόντος οδηγεί κατ' ανάγκη στο συμπέρασμα ότι η επίμαχη πώληση προοριζόταν για εγχώρια κατανάλωση, ενώ το υπό εξέταση προϊόν αποτέλεσε, όπως εν προκειμένω, αντικείμενο εξαγωγής. Οι ίδιες σκέψεις ισχύουν εξάλλου και ως προς το επιχείρημα που αντλεί η προσφεύγουσα από την αιτιολογική σκέψη 20 του κανονισμού (ΕΚ) 1023/97 της Επιτροπής, της 6ης Ιουνίου 1997, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ σε ορισμένες εισαγωγές απλών παλετών από ξύλο καταγωγής Πολωνίας και την αποδοχή αναλήψεων υποχρεώσεων από μέρους ορισμένων εξαγωγέων σχετικά με τις εν λόγω εισαγωγές (ΕΕ 1997, L 150, σ. 4), η οποία

αναφέρει, όσον αφορά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής, ότι, «[δ]εδομένου ότι ο εν λόγω παραγωγός γνώριζε τον τελικό προορισμό των παλετών, θεωρήθηκε ότι αυτές πωλήθηκαν για εξαγωγή στην Κοινότητα από τον εν λόγω παραγωγό».

- ¹³² Τρίτον, η ερμηνεία κατά την οποία δεν είναι αναγκαίο να αναζητηθεί η πρόθεση ή η ειδική γνώση του πωλητή όσον αφορά τον τελικό προορισμό του οικείου προϊόντος επιβεβαιώνεται από την ανάλυση του πλαισίου της επίμαχης διατάξεως. Πράγματι, ούτε η έννοια του «ντάμπινγκ» κατά το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, ούτε εκείνη της «ζημίας» στο άρθρο 3 του ίδιου κανονισμού (νυν άρθρο 3 του κανονισμού 2016/1036), ούτε η έννοια της «καταστρατηγήσεως» που αποτελεί το αντικείμενο του άρθρου 13 του κανονισμού αυτού (νυν άρθρο 13 του κανονισμού 2016/1036), προϋποθέτουν, ως όρο εφαρμογής, τη διαπίστωση ιδιαίτερης προθέσεως εκ μέρους του ενδιαφερομένου, αλλά απαιτούν τη συνδρομή αντικειμενικών προϋποθέσεων ανεξαρτήτως προθέσεως ή ειδικής γνώσεως του τελευταίου. Εξάλλου, το άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, όπως άλλωστε και το άρθρο 2, παράγραφος 8, του κανονισμού αυτού, το οποίο αφορά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής, δεν περιέχουν καμία αναφορά στο κριτήριο της «γνώσεως» του ενδιαφερομένου, αντιθέτως προς το άρθρο 10, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 10 παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036), το οποίο, προκειμένου να επιβληθεί αναδρομικά δασμός αντιντάμπινγκ, ορίζει ρητώς ότι «ο εισαγωγέας γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την ύπαρξη του ντάμπινγκ, και συγκεκριμένα την έκταση του ντάμπινγκ και την εικονιζόμενη ή αποδεδειγμένη ζημία».
- ¹³³ Τέταρτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ως άνω ερμηνεία συνάδει επίσης προς τον σκοπό της έρευνας αντιντάμπινγκ, ο οποίος συνίσταται, για τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, στην αναζήτηση αντικειμενικών αποδεικτικών στοιχείων, μέσω των εργαλείων που θέτει στη διάθεσή τους ο βασικός κανονισμός και βάσει οικειοθελούς συνεργασίας των επιχειρηματιών, ήτοι, ιδίως, των απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, των ενδεχόμενων επιτόπιων επαληθεύσεων και των παρατηρήσεων των ενδιαφερομένων στα ενημερωτικά έγγραφα, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 107 ανωτέρω, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη ενδεχόμενου ντάμπινγκ μετά τον καθορισμό της κανονικής αξίας του υπό εξέταση προϊόντος σύμφωνα με το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού.
- ¹³⁴ Στο πλαίσιο αυτό, εάν η εξαίρεση από τον καθορισμό της κανονικής αξίας του οικείου προϊόντος των πωλήσεων προϊόντων που εξήχθησαν εξηρτάτο από την απόδειξη της προθέσεως ή της πραγματικής γνώσεως του πωλητή κατά τον χρόνο της πωλήσεως ως προς τον τελικό προορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, τούτο, δεδομένου ότι η απόδειξη αυτή ενδέχεται να είναι συχνά αδύνατη στην πράξη, θα κατέληγε εν τέλει στο να επιτρέπεται να λαμβάνονται υπόψη, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας σύμφωνα με το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, τιμές εξαγόμενων προϊόντων δυνάμενες να νοθεύσουν και να διακυβεύσουν τον ορθό καθορισμό της εν λόγω κανονικής αξίας.
- ¹³⁵ Πέμπτον, πρέπει να προστεθεί ότι η ανωτέρω ερμηνεία συνάδει επίσης προς τις αρχές της προβλεψιμότητας και της ασφάλειας δικαίου που επικαλείται η προσφεύγουσα, ενώ η εφαρμογή ενός κριτηρίου που βασίζεται στην πρόθεση ή την ειδική γνώση του πωλητή θα εξαρτούσε τον συνυπολογισμό της τιμής πωλήσεως των εξαγομένων προϊόντων για τον καθορισμό της κανονικής αξίας από ένα υποκειμενικό στοιχείο, η ύπαρξη του οποίου ενδέχεται στην πράξη να αποδεικνύεται τυχαία, ή ακόμη, όπως μόλις επισημάνθηκε, να είναι αδύνατον να αποδειχθεί.
- ¹³⁶ Εν προκειμένω, επισημαίνεται ειδικότερα ότι, στο στάδιο του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή, στηριζόμενη στην ερμηνεία κατά την οποία δεν συνέτρεχε λόγος να αποδείξει την ύπαρξη προθέσεως ή ειδικής γνώσεως του πωλητή όσον αφορά τον τελικό προορισμό του οικείου προϊόντος, απέκλεισε ορισμένες πωλήσεις που είχαν δηλωθεί ως εγχώριες από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, αφού επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 63 του κανονισμού αυτού ειδικότερα, ότι, κατόπιν υπολογισμού, βάσει των στοιχείων παραγωγής από πέντε συνεργαζόμενες εταιρείες και βάσει των στατιστικών για τις εισαγωγές και εξαγωγές του οικείου προϊόντος στην Ταϊβάν κατά την περίοδο της έρευνας, είχε επιβεβαιωθεί ότι, από τις ποσότητες των εγχώριων πωλήσεων που είχαν δηλώσει οι συνεργαζόμενοι παραγωγοί-εξαγωγείς, το 50 % περίπου αποτελούσαν έμμεσες πωλήσεις προς εξαγωγή και δεν προορίζονταν για εγχώρια κατανάλωση. Ειδικότερα, από τα στοιχεία που περιλαμβάνονταν στα

προσωρινά συμπεράσματα προέκυπτε ότι ενώ, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, το επίπεδο παραγωγής που δηλώθηκε από τους πέντε συνεργαζόμενους παραγωγούς-εξαγωγείς ανερχόταν σε [εμπιστευτικό] τόνους του οικείου προϊόντος και ενώ τα επίσημα στατιστικά στοιχεία εξαγωγής ανέφεραν ποσότητα 717 671 τόνων του ίδιου προϊόντος, η ποσότητα των εγχώριων πωλήσεων που δηλώθηκαν από τους ίδιους παραγωγούς-εξαγωγείς ανερχόταν σε [εμπιστευτικό] τόνους, ήτοι σε περισσότερο από το διπλάσιο της διαφοράς μεταξύ των δύο πρώτων αριθμητικών στοιχείων. Προκείμενου να διασφαλισθεί ότι η κανονική αξία βασιζόταν αποκλειστικά σε τιμές που καθορίζονταν για την εγχώρια κατανάλωση, η Επιτροπή είχε δηλώσει, στο στάδιο του προσωρινού κανονισμού, ότι ακολούθησε μια συντηρητική προσέγγιση αποκλείοντας κατά συνέπεια από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας το σύνολο των πωλήσεων του οικείου προϊόντος στους «διανομείς» που ήταν εγκατεστημένοι στην Ταϊβάν, μέχρι το ποσό των [εμπιστευτικό] τόνων, σε αντίθεση με τις πωλήσεις στους «τελικούς χρήστες στην Ταϊβάν» που ελήφθησαν υπόψη.

- 137 Ακολούθως, η Επιτροπή αντικατέστησε τη βασιζόμενη στους κινδύνους συνολική προσέγγιση που ελάμβανε υπόψη μεγάλες κατηγορίες αγοραστών του οικείου προϊόντος με μια προσέγγιση που στηριζόταν στην ύπαρξη αντικειμενικών αποδείξεων περί εξαγωγής του υπό εξέταση προϊόντος από τον οικείο διανομέα. Συγκεκριμένα, κατά την αιτιολογική σκέψη 59 του προσβαλλόμενου κανονισμού, αντί να εξαιρέσει το σύνολο των πωλήσεων σε διανομείς, η Επιτροπή απέκλεισε από τον καθορισμό της κανονικής αξίας μόνον εκείνες τις εγχώριες πωλήσεις ως προς τις οποίες διέθετε επαρκή αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία ότι όντως εξήχθησαν. Σύμφωνα με την ίδια λοιπόν αιτιολογική σκέψη, η Επιτροπή εξέτασε τις επίμαχες δηλωθείσες πωλήσεις και τις ταξινόμησε ως εγχώριες με βάση τη συγκεκριμένη κατάσταση και τα συγκεκριμένα στοιχεία καθενός από τους οικείους παραγωγούς-εξαγωγείς. Τέλος, από την εν λόγω αιτιολογική σκέψη προκύπτει ότι υποκειμενικά στοιχεία, όπως η πρόθεση ή η γνώση, ή η έλλειψη γνώσεως, δεν διαδραμάτισαν εν προκειμένω κανένα ρόλο στην εκ μέρους της Επιτροπής αντικειμενική αξιολόγηση, αντιθέτως προς την ύπαρξη μειώσεων συνδεόμενων με την εξαγωγή η οποία χρησιμοποιήθηκε ιδίως ως κρίσιμο αποδεικτικό στοιχείο.
- 138 Συναφώς, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι από την έρευνα προέκυψε, μεταξύ άλλων, ότι ορισμένες πωλήσεις που είχαν δηλωθεί από την προσφεύγουσα ως εγχώριες είχαν αποτελέσει αντικείμενο εκπτώσεων κατά την εξαγωγή βάσει συστήματος το οποίο εφαρμοζόταν επί ορισμένων μηνών κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας και προοριζόταν να παράσχει κίνητρα στα τοπικά κέντρα παροχής υπηρεσιών (διανομείς) που εξήγαν τα προϊόντα τους από χάλυβα, όπως ανέφερε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 64 του προσωρινού κανονισμού.
- 139 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η εν λόγω έκπτωση, με τίτλο «Άλλη έκπτωση προς παραγωγή/εξαγωγή», δεν αποτελεί κρίσιμο αποδεικτικό στοιχείο, ιδίως καθόσον δεν πρόκειται για έκπτωση κατά την εξαγωγή για το οικείο προϊόν, αλλά αφορά πωλήσεις μη τελικών προϊόντων που χρήζουν μετατροπών πριν από την εξαγωγή τους ως μεταποιημένων προϊόντων, δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 140 Πράγματι, διαπιστώνεται ότι, όπως υποστηρίζει και η Επιτροπή και όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από το έγγραφο της προσφεύγουσας της 9ης Φεβρουαρίου 2015 προς απάντηση σε ερώτηση που έθεσε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνας, η εν λόγω έκπτωση αφορά τους όγκους πωλήσεων του οικείου προϊόντος που προορίζονται για εξαγωγή μετά από μεταποίηση σύμφωνα με το αντικείμενο του επίμαχου συστήματος εκπτώσεων και ότι, ως εκ τούτου, δεν αφορά τις ποσότητες του οικείου προϊόντος που προορίζονται για εγχώρια κατανάλωση στην Ταϊβάν. Επιπλέον, η εν λόγω μεταποίηση συναρτάται με την εξαγωγή του οικείου προϊόντος και, όπως προκύπτει επίσης από την αιτιολογική σκέψη 14 του προσωρινού κανονισμού, [εμπιστευτικό] συνίσταται, το πολύ, σε ήσσονος σημασίας ενέργειες επί των προϊόντων αυτών, όπως στίλβωση ή κοπή, χωρίς να μεταβάλλεται το προκύπτον προϊόν σε τέτοιο σημείο ώστε να μην εμπίπτει πλέον στον ορισμό του οικείου προϊόντος.
- 141 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ανέφερε στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ ότι εφαρμόζε την έκπτωση αυτή κατά την εξαγωγή και ότι αποδείξεις για την εφαρμογή των εκπτώσεων αυτών είχαν εντοπισθεί στο μητρώο των εγχώριων πωλήσεων της προσφεύγουσας κατά την επιτόπια

επαλήθευση. Εξάλλου, όπως η ίδια η προσφεύγουσα ανέφερε στο από 9 Φεβρουαρίου 2015 έγγραφό της προς απάντηση σε ερώτηση που της έθεσε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνας, η εν λόγω έκπτωση αφορούσε, επί παραδείγματι, το 40 % των πωλήσεων της προσφεύγουσας στον μεγαλύτερο πελάτη της στην Ταϊβάν, τον διανομέα [εμπιστευτικό], κατά τη διάρκεια του Δεκεμβρίου του 2013.

- 142 Τρίτον και κυρίως, όπως προκύπτει επίσης από την αιτιολογική σκέψη 59 του προσβαλλόμενου κανονισμού, κατέστη δυνατό να συγκεντρωθούν και άλλες αντικειμενικές αποδείξεις περί πραγματικής εξαγωγής προϊόντων πωλήσεων που δηλώθηκαν ως εγχώριες. Η Επιτροπή επισήμανε συναφώς ότι τέτοια ήταν η περίπτωση των πωλήσεων στον [εμπιστευτικό], ο οποίος είναι επίσης διανομέας του οικείου προϊόντος, οπότε απέκλεισε εν τέλει από τις εγχώριες πωλήσεις μόνον τους 120 000 τόνους που πούλησε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας προς τον πελάτη της [εμπιστευτικό] ο οποίος, σύμφωνα με την έρευνα, πούλησε αμελητέο μόνον όγκο του οικείου προϊόντος στην εσωτερική αγορά.
- 143 Βάσει των προεκτεθεισών σκέψεων, συνάγεται ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο ή σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, επειδή δεν έλαβε υπόψη της τις πωλήσεις της προσφεύγουσας προς τον πελάτη της [εμπιστευτικό] για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, με την αιτιολογία ότι συνέτρεχαν αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία, σύμφωνα με τα οποία οι εν λόγω πωλήσεις ήταν στην πραγματικότητα πωλήσεις προς εξαγωγή, δεδομένου μάλιστα ότι αποδεικνύεται ότι μέρος των εν λόγω πωλήσεων αποτέλεσε αντικείμενο συστήματος εκπτώσεων κατά την εξαγωγή, όπως το εφαρμοσθέν από την προσφεύγουσα και, επομένως, συνήφθη σε τιμές χαμηλότερες από την τιμή του οικείου προϊόντος που προορίζεται για κατανάλωση στην εγχώρια αγορά, λαμβανομένου υπόψη ότι οι τιμές αυτές ενθάρρυναν την εξαγωγή του οικείου προϊόντος.
- 144 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή μπορούσε νομίμως και χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως να αποκλείσει τις επίμαχες πωλήσεις από τον καθορισμό της κανονικής αξίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού.
- 145 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 146 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα των τελευταίων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Yieh United Steel Corp. φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.

Buttigieg

Berke

Costeira

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 3 Δεκεμβρίου 2019.

(υπογραφές)